

CRUCEA
EXAMINATA

ȘI CRUCE
ÎNȚĂLNITĂ

IMPACTUL ȘI SEMNIFICAȚIA CRUCII LUI HRISTOS

— ADRIAN EBENS —

Crucea Examinata și Cruce Întâlnită

Impactul și semnificația Crucii lui Hristos

Dedicat prietenilor mei dragi

Tor și Azadeh

Tipărit de

© Adrian Ebens, 2019
adrian@life-matters.org

Cuprins

1. Tatăl iartă-i.....	5
2. Răstigniți-L	10
3. În toată suferința lor, El a suferit.....	14
4. Ați putea să nu vegheați cu mine o oră?	21
5. Jertfe și ofrande tu nu ai dorit	25
6. Avem o lege	37
7. În timp ce Moise a ridicat șarpele în pustie.....	49
8. Calea Ta, Dumnezeule este în sanctuar.....	55
9. Selah	62

1. Tatăl iartă-i

Imaginile mi-au fulgerat în minte declanșând un sentiment profund de regret. Catalogul tot mai mare cu amintiri ale interacțiunilor mele tulburătoare cu cei din jurul meu devenise o povară pentru sufletul meu. Căutarea păcii mele era acum treabă serioasă. Pe măsură ce am reflectat la unele dintre izbucnirile mele recente, am simțit un sentiment de dezamăgire de sine și dorința de a fi o persoană diferită de ceea ce mi-am dat seama că sunt în acel moment. Cuvântul care sa cristalizat în mintea mea în acel moment a fost iertarea și nevoia mea de iertare.

Ați ajuns vreodată la acel moment al vieții dvs. în care vă dați seama că persoana care sunteți nu este cineva care vă place și, totuși, după multe încercări de a vă schimba, ajungeți înapoi în același loc, cu același sentiment împovărat? Cum scapi de imaginea tulburătoare pe care o vezi în tine?

Această experiență dovedesc adevărate cuvintele Bibliei.

Nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar. (11) Nu este niciunul care să aibă pricepere. Nu este niciunul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu. (12) Toți s-au abătut și au ajuns niște netrebnici. Nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar. Romani 3: 10-12

Sunt mulți care încearcă să scape de această afecțiune orbindu-se de propriile lor defecte de caracter și concentrându-se pe greșelile altora. Deoarece cu toții avem defecte de caracter, este ușor să găsim ceva de invinovatit la o altă persoană pentru o situație dificilă în care ne-am putea găsi. Găsind pacea pentru sufletele noastre în acest fel va deteriora inevitabil relațiile pe care le avem cu ceilalți și, în final, ne va provoca o întristare și o singurătate și mai mare.

Singura cale către pace și libertate este să ne asumăm responsabilitatea pentru problemele noastre proprii și să căutăm iertare prin partea Creatorului nostru.

Apoi a început să vorbească și să-i învețe astfel: (3) „Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor! (4) Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângăiați! Matei 5: 2-4

Tocmai în această stare m-am regăsit. M-am jelit de egoismul meu și de durerea pe care am provocat-o altora prin nevoia mea de atenție.

Am fost crescut într-o casă creștină și am fost învățat despre dragostea lui Dumnezeu așa cum se manifestă în Isus Hristos. În copilărie, auzisem aceste cuvinte rostite de mai multe ori:

Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Matei 11:28

Am fost încurajat de gândul că pot veni la Isus să găsesc odihnă și ușurare de povara mea. Am început să reflectez asupra vieții lui Hristos și mai ales a scenelor finale legate de moartea Lui. Povestea Crucii are o putere imensă pentru sufletul zdrobit, care a ajuns la sfârșitul capacității sale de a se salva. Crucea a transformat viața a milioane de oameni dându-le pace și speranță. Cu toate acestea, conține o enigmă. Cum poate o poveste despre trădare, tortură și măcelul unui om nevinovat în urmă cu 2000 de ani să-mi aducă pace în suflet? Cum este acest lucru relevant pentru mine astăzi?

La început, această poveste se pare ca este contra intuitivă. Nu ar avea mai mult sens să intri într-un locas liniștit plin de tămâie aromată dulce și muzică liniștită, înconjurat de frumusețe naturală pentru a aduce o astfel de pace? Pe măsură ce povestea Crucii prinde viață în suflet, auzim vocile soldaților care strigă, pocnetele puternice ale unui bici pe spatelul lui Hristos, zgomotul surd al unei cruci mari de lemn căzând la pământ în timp ce Mântuitorul leșină sub greutatea sa .Auzim batjocoririle mulțimii și martorii cu chipuri contorsionate încântându-se în scenele de brutalitate.

Care este secretul acestei enigme? Cum îmi poate oferi această poveste? Cum poate exista seninătate derivată din sacrificare?

Există o dorință puternică de a evita privirea de la aceasta scenă și totuși există această putere de atragere care vă va dori să vedeți desfășurarea acestei drame. Cumva brutalitatea sa este ciudat de familială și în același timp îngrozitoare. Ajungem la locul craniului - Golgota. Hristos se întinde supus pe acest instrument de tortură; sângele i se scurgea de pe fața Lui datorită coroanei de spini batjocoritoare care a fost bătută în capul Lui de către gloată. Bărbații care suferă aceeași soartă cu el rezistă cu disperare, căutând să întârzie inevitabilul. Spatele Salvatorului este de nerecunoscut de la biciurile primite puțin mai devreme. Dar ce a făcut acest om pentru a merita acest tratament?

O scurtă citire a Evangheliei dezvăluie o viață plină de compasiune, bunătate și cele mai frumoase imagini pictate ale Tatălui Său din cer, care este plin de dragoste și bunătate. Cum este posibil ca acest bărbat să se confrunte cu un asemenea tratament barbaric?

Zgomotul puternic a metalului pe metal ne atrage atenția în timp ce vârfurile cuielor strapung prin acele mâini tandre care binecuvântaseră atât de mulți. Acele picioare prețioase care străbătuseră drumurile prăfuite ale Israelului erau acum străpunse și fixate pe crucea de lemn. Crucea este apoi ridicată și infipta violent în locul său pentru ca toată lumea să o vadă, pentru că acest eveniment lăsat ca evidență în Scriptură sa fie spus și citit de milioane din acel moment.

În timp ce mă gândeam la acest eveniment al Crucii în căutarea mea de scăpare a vinovăției mele, inima mea a avut simpatie față de acest om nevinovat, care este și Fiul lui Dumnezeu. Mintea mea a trasat pașii Săi de la Ghetsimani la Calvar. Am meditat la cuvintele guvernatorului Pilat:

Iată omul. Ioan 19: 5

L-am privit clatinindu-se și căzând în grădină transpirand picături de sânge într-o agonie intensă. Am privit cum discipolii Lui au fugit și L-au lăsat la mila gloatei. M-am întrebat cu uimire cum a putut mulțimea să aleagă pe Baraba și să răstignească Fiul lui Dumnezeu. De ce fac asta? Ce rău a făcut El pentru a merita acest lucru? Am privit cum a fost batjocorit, bătut și abuzat:

L-au dezbrăcat de hainele Lui și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie. (29) Au împletit o cunună de spini, pe care I-au pus-o pe cap, și I-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: „Plecăciune, Împăratul iudeilor!” (30) Și scuipau asupra Lui și luau trestia și-L băteau în cap. (31) După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească. Matei 27: 28-31

Tentația de a da vina pe actorii lipsiți de inimă din această dramă a fost puternică, dar m-am gândit apoi la propriul meu tratament nemilos fata de alții și mi-am dat seama că sunt vinovat la fel ca ei. Cuvintele lui Hristos vin în minte:

Drept răspuns, Împăratul le va zice: ‘Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut. Matei 25:40

Nu am râs și n-am batjocorit pe alții? Oare nu mă uitasem la filme înfățișând brutalitatea și m-am bucurat când cei pe care am înțeles că sunt răufăcători și-au întâlnit moartea? Nu blestemam cuvintele căzute de pe buzele mele împotriva celor pe care eu am considerat că mă nedreptățiseră? Sentimentul meu de condamnare a crescut pe măsură ce citeam. În timp ce am meditat asupra celor doi oameni care au murit alături de Isus, m-am identificat cu cuvintele omului care a spus:

Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre, dar omul acesta n-a făcut niciun rău. Luca 23:41

Condamnarea pe care o adusesem asupra celorlalți care mă deranjase și mă incomodase anterior, acum a venit acasă cu forța când l-am văzut pe Hristos răstignit. Am simțit impactul cuvintelor:

Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura. Matei 7: 2

Într-un moment ce mi-a părut ca o eternitate, am devenit trans fixat cu privirea la Cruce. Deși literalmente la 2000 de ani de la acest eveniment, m-am simțit a fi acolo ca martor al dramei. Lumea mea a intrat în mișcare lentă și zgomotul și agitația din jurul Crucii s-au liniștit în timp ce am privit pe Fiul lui Dumnezeu și am studiat chipul acela frumos, apoi cuvintele ies din buzele Sale.

„Părinte, iartă-mi, pentru că nu știu ce fac”. Luca 23:34

Pe măsură ce semnificația cuvintelor mi-a pătruns în suflet, o scânteie de speranță se aprinde în interior. Iertarea atât de mult dorită și sperată sa prezentat elocvent înaintea mea. În timp ce îngenunchez în fața Creatorului meu, cu lacrimi care îmi curg pe obraji, privesc fața iubirii și inima mi se topește. În chipul acela nu era un fir de condamnare. Aveam un simț puternic al realității că viața mea păcătoasă făcea parte din motivul pentru care El suferea pe cruce și totuși nu a fost condamnare din partea Lui - doar dragoste și iertare.

Nu m-a acuzat de suferința pe care i-am provocat-o. El m-a iertat liber. Întrebarea a fost și este: o voi accepta? Voi crede că sunt iertat? În cazul meu am luat-o cu ambele mâini și mi-am revendicat moștenirea vieții veșnice. I-am spus lui Isus că îmi pare rău pentru ceea ce am făcut și i-am cerut să fie Domnul vieții mele. Instantaneu a venit o pace peste mine, atât de vindecătoare, atât de calmantă, atât de eliberatoare. Sarcina vinovăției care mă zdrobea a dispărut și am simțit o bucurie în sufletul meu care nu poate fi descrisă, ci trăită doar de cei care o îmbrățișează.

Ca o fântână cu apă vie, lacrimile s-au revărsat din ochi în semn de recunoștință. odihna pe care o căutam a fost în sfârșit a mea. Recunoștința pe care am simțit a fost imensă și m-am supus fericit Domniei Mântuitorului meu.

Aceasta a fost și este, binecuvântata și frumoasa mea întâlnire cu Crucea. Ridică multe întrebări. Cum poate ieși ceva atât de frumos din ceva atât de oribil? Cum am simțit acest eveniment care a avut loc acum 2000 de ani ca și cum s-a întâmplat astăzi? Care sunt elementele cheie care a dus la acest lucru și de ce ar trebui să vă preocupe această întrebare a Crucii și propria întâlnire personală cu aceasta? Să examinăm Crucea și să vedem.

2. Răstigniți-L

„Iată că ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osândi la moarte (19) și-L vor da în mâinile neamurilor, ca să-L batjocorească, să-L bată și să-L răstignească, dar a treia zi va învia.” Matei 20:18-19

De ce liderii lui Israel îl urau atât de mult pe Isus? De ce erau atât de decizi în distrugerea Lui? Cum poate un om care a adus atâta bucurie și fericire pe lume să fie o asemenea amenințare

Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om venind în lume. (10) El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. (11) A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Ioan 1:9-11

Acești lideri erau reprezentanți ai întregii rase umane în starea și atitudinea lor naturala față de Fiul lui Dumnezeu, Unsul Tatălui.

El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă. (3) Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă Isaia 53:2-3

Împărații pământului se răscoală și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând: (3) „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!” Psalmul 2:2-3

Povestea Crucii este cea mai clară dezvăluire a istoriei umane atitudinea noastră colectivă față de Fiul lui Dumnezeu în moștenirea noastră naturală de la Adam. Această poveste a dovedit adevărată afirmația lui Pavel când a spus:

Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmașie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună. Romani 8:7

De unde a venit această ostilitate? Încă de la început, Dumnezeu i-a instruit cu iubire pe Adam și Eva că în mijlocul grădinii era un copac din care nu trebuiau să mănânce. A mânca din acest copac ar duce la moartea lor și ar înceta să mai existe. Arborele a fost așezat în grădină pentru a-i oferi lui Adam și Eva posibilitatea de a alege să-i slujească Creatorului. Fără acest principiu Adam și Eva nu ar avea capacitatea de a exercita alegerea. Totuși, a alege împotriva lui Dumnezeu înseamnă a fi deconectat de la sursa vieții.

Cum trebuie înțelese cuvintele lui Dumnezeu? Au fost date cu dragoste infinită și grijă pentru bunăstarea lui Adam și Eva? Satana, luându ocazia să lovească prin șarpe, a putut să-i sugereze lui Eva un motiv diferit de ce a spus Dumnezeu acest lucru

Atunci, șarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri, (5) dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”.Geneza 3:4-5

Satana a insinuat că Dumnezeu era egoist și a căutat să-i împiedice pe Adam și Eva să-și atingă potențialul. Sugerind acest motiv în cuvintele lui Dumnezeu a schimbat complet sensul a ceea ce a spus Dumnezeu că se va întâmpla dacă s-ar întâmpla să mănânce fructele. Satana a făcut afirmația folosind logica inversă. „Cu siguranță nu vei muri.” Acest lucru a sugerat ca Dumnezeu se va asigura că vor muri, deoarece El a avut motivul egoist de a le restrânge potențialul. Aceasta înseamnă că Adam și Eva au înțeles că **trebuie** să moară, decât că **vor** muri. Cu alte cuvinte, ei au înțeles că Dumnezeu o va face ,o să-i dea la moarte, mai degrabă decât că Dumnezeu o să le permită să se distrugă în păcatul lor. Diferența este monumentală.

Adam a luat și a mâncat fructul în timp ce avea impresia că Dumnezeu o să-i omoare soția pentru călcarea legii. Sub această idee falsă că Dumnezeu era un tiran, Adam a hotărât într-un spirit de ură și revoltă să-l sfideze pe

Dumnezeu și să stea cu Eva în orice ar trebui să i se întâmple. În același timp, Adam s-a întrebat și dacă cuvintele șarpelui sunt adevărate și acest lucru l-a încurajat să ia fructul și să se alăture șarpelui în sfidarea lui Dumnezeu.

Aici găsim sursa urii omului față de Dumnezeu. Adam a avut o impresie greșită a caracterului lui Dumnezeu și a acționat sub influența acestei impresii false. Crezând că Dumnezeu își va proteja interesele proprii, punându-i pe ceilalți la moarte, Adam a manifestat această caracteristică atunci când se temea pentru viața sa ,când a fost întrebat:

El a răspuns: „Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.” (11) Și Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?” (12) Omul a răspuns: **„Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.”** Geneza 3:10-12

Adam se temea pentru că era sub falsa impresie că Dumnezeu venise să-l omoare. Când a fost întrebat dacă a mâncat din pomul din care i s-a poruncit să nu mănânce, el a dat vina pe soția sa și pe Dumnezeu. În esență, Adam spunea: „Dacă cineva trebuie să moară, atunci ar trebui să o iei pe soția mea și s-o omori și, de asemenea, ar trebui să fii condamnat la moarte pentru că ai creat-o!”

Toate acestea provin din falsa idee că Dumnezeu va ucide pentru a-și proteja propriile Sale interese. Cum Adam a observat că nu există altă cale de ieșire decât ca cineva să fie condamnat la moarte, el îi condamnă pe soția sa și pe Dumnezeu la moarte pentru a-și proteja interesele. Observăm cu interes că toată comunicarea cu omul după cădere a venit prin Fiul lui Dumnezeu care este singurul mijlocitor între Dumnezeu și oameni (1 Timotei 2: 5). Astfel, Adam la condamnat pe Fiul lui Dumnezeu la moarte pentru ca a făcut-o pe femeia care la făcut să încalce porunca lui Dumnezeu. În aceste cuvinte, „femeia pe care ai dat-o să fie cu mine” conține semințele strigătului „Răstigniți-L” care erupe 4000 de ani mai târziu.

Această sămânță a fost adăpostită adânc în inima lui Adam și această realitate a fost ascunsă chiar de sine însuși. Dacă Fiul lui Dumnezeu l-ar fi confruntat pe Adam cu acuzația că era planul lui Adam să-lucidă pe Hristos, ar fi răspuns în maniera în care au făcut-o urmașii săi.

Oare nu v-a dat Moise Legea? Totuși nimeni din voi nu ține Legea. De ce căutați să Mă omorâți?” (20) Norodul I-a răspuns: „Ai drac. Cine caută să Te omoare?” Ioan 7:19,20

Adam ar fi negat complet acuzația Fiului lui Dumnezeu ca o supra reacție la o problemă presupus minoră. Singura modalitate prin care această sămânță a morții putea fi înlăturată a fost ca ea să se manifeste și apoi ca Adam să se pocăiască de păcatul său față de Fiul lui Dumnezeu.

Această sămânță a morții este moștenirea fiecărui bărbat și femeie. În mod subtil și imperceptibil, conținem această rebeliune naturală față de Dumnezeu și dorința de a face rău Fiului Său. Acesta este motivul pentru care El este disprețuit și respins de toți oamenii, nu numai de bărbații care L-au răstignit fizic acum 2000 de ani.

Implicațiile acestui fapt sunt de anvergură și, prin urmare, principiul Crucii nu se limitează la o singură zi din istoria umană, ci se extinde la fiecare zi a istoriei umane.

3. În toată suferința lor, El a suferit

Toți cei care locuiesc pe pământ se vor închina lui, ale căror nume nu le-au fost scrise în Cartea Vieții **Mielului ucis dinainte de întemeierea lumii**. Apoc. 13:8

Când Isus a vorbit despre Cruce, El a făcut acest lucru în termeni mult mai generali decât își dau seama majoritatea oamenilor.

Atunci, Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, **să se lepede de sine, să-și ia crucea** și să Mă urmeze. Matei 16:24

Principiul Crucii este unul de lepădare de sine. Isus a demonstrat acest lucru în evenimentele care au dus la răstignirea Lui. Nu s-a apărat pe Sine împotriva batjocoritorilor și a bătăilor pe care le-a primit. El a purtat-o cu răbdare, deși l-a provocat o suferință imensă. Toată puterea universului era la comanda Lui. Într-o clipă, El ar fi putut face ca suferința Sa să se termine, dar El s-a supus pentru a le oferi asasinatilor Săi cât mai mult timp posibil să-și schimbe mintea despre El. Hristos a sperat că se vor pocăi de faptele lor înainte de a se distruge în distrugerea Ierusalimului, patruzeci de ani mai târziu.

Realitatea este că totul este ținut împreună în univers de către Fiul lui Dumnezeu.

El este mai înainte de toate lucrurile **și toate se țin prin El**. Coloseni 1:17

...care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și **care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui**... Evrei 1:3

În calitate de Creator, Hristos este un părinte tandru care tânjește peste fiecare bărbat, femeie și copil. El dorește ca fiecare dintre copiii Săi să crească într-un mediu fericit, sănătos și pașnic. Dorința lui este o expresie a Tatălui Său, care este sursa tuturor lucrurilor. Aceasta înseamnă că de fiecare dată când unul dintre copiii Săi suferă durere, Hristos suferă deasemenea. Inima

lui doare pentru toată suferința umanității. Profetul Isaia a vorbit despre aceasta zicand:

În toată suferința lor, El a fost afectat și Îngerul care este înaintea Feței Lui i-a mântuit; El Însuși i-a răscumpărat, în dragostea și îndurarea Lui, și necurmat i-a sprijinit și i-a purtat în zilele din vechime. Isaia 63:9

Fiecare lucru pe care Israel l-a suferit ca națiune și ca indivizi, Hristos a trecut prin ea cu ei. Dar nu numai pentru Israel a suferit Hristos, ci și pentru toți cei care trăiesc pe pământ.

Aceia dintre voi care au copii, cum va simțiți când copilul este în mare durere? Îți străpunge inima și provoacă multă suferință și durere. Ce se întâmplă dacă unul dintre copiii tăi îl va răni pe altul dintre frați? Acest lucru provoacă și mai multă durere. Suferi pentru copilul tău care este rănit și simți dezamăgire pentru cel care a provocat rana.

Cum se simte un părinte atunci când cineva din afara familiei îi face rău copilului sau? Sentimentul natural pentru mulți este să pedepsești pe acea persoane. Cum se simte Isus când unul dintre copiii Săi este violat? Acest lucru îi provoacă mai multă durere decât simte un părinte uman pentru copilul lui. Răspunsul uman de a face față cu făptuitorul este să le aplice pedeapsa. Pentru Hristos, făptuitorul este și copilul Său. El este rănit prin actul lor josnic, dar dacă El își retrage protecția Lui îndepărtându-se ,ei vor muri și El nu vrea ca nimeni să moară. Deci, Hristos suferă în tăcere, în timp ce bărbații, femeile și copiii se rănesc, abuzează și seucid unii pe alții.

De fiecare dată când păcătuim, rezistăm apelului Duhului lui Hristos la sufletul nostru. De fiecare dată când facem ceea ce știm că este greșit, îl străpungem pe Hristos.

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei **rastignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu** și-L dau să fie batjocorit. Evrei 6:6

De fiecare dată când o persoană își maltratează partenerul, Hristos o simte. De fiecare dată când un copil tremură în colț în timp ce tăticul lor își bate mama, Hristos simte totul. Dar El nu poate obliga oamenii să înceteze să facă aceste lucruri, deoarece utilizarea forței nu schimbă caracterul celor care fac răul. Cu toate acestea, cu siguranță ar schimba caracterul lui Dumnezeu dacă El ar folosi forța. Dar Scriptura spune: Dumnezeu nu se schimbă (Maleahi 3: 6). Luați în considerare, de asemenea, dacă a persoana percepe că Dumnezeu îi forțează, îi poate face și mai hotărâți să reziste și să facă rău.

Atunci când înțelegem suferințele lui Hristos în durerea pe care oamenii si-o provoacă reciproc, obținem o perspectivă a Crucii care este atât de strălucitoare încât devine imposibil să trăim la fel ca înainte de această realizare. Luați în considerare următoarele statistici din worldometers.info:

Conform OMS (Organizația Mondială a Sănătății), în fiecare an, în lume, se estimează 40-50 de milioane de avorturi. Aceasta corespunde aproximativ 125.000 de avorturi pe zi.¹ Ne putem imagina suferința pe care Hristos o trăiește în 125.000 dintre copiii săi care mor în acest fel - în fiecare zi? Ce sa spunem despre sentimentele mamei în timp ce încearcă să vina la termeni cu terminarea sarcinei? Nu există nici o cale pentru o mintea umană de a înțelege suferința pe care această statistică o implica.

Astăzi aproximativ 3000 de oameni vor muri în accidente de ²mașină, iar 2800 de oameni își vor lua viața. Câtă suferință este implicată în aceste statistici nu numai pentru cei care au murit, ci și pentru cei rămași? Câte femei și copii vor fi astăzi abuzați sexual de bărbați? Statisticile indică faptul că aproape 25

---

¹ worldometers.info/abortions/

²<https://www.bustle.com/p/13-sex-trafficking-statistics-that-put-the-worldwideproblem-into-perspective-9930150>

de milioane de persoane sunt traficate ca sclavi și peste jumătate dintre acestea sunt abuzate sexual 2 71% din cele 25 de milioane sunt femei și fete.

Astăzi, 137 de femei vor muri de mâinile partenerului sau fostului partener undeva în întreaga lume.³ Suferințele provocate lui Hristos în acest statistici sunt insondabile. Acestea sunt doar câteva dintre statisticile care reflectă suferința umană din întreaga lume.

În fiecare zi, Hristos este forțat să îndure violența și egoismul bărbaților și femeilor. S-ar putea ridica întrebarea: „De ce nu se mântuiește Hristos și pe El însuși coborând de pe Crucea de lepădare de sine?” Fiecare zi este un iad viu pentru El și dragii lui îngeri, care sunt trimiși să ne protejeze și care, de asemenea, trebuie să fie martori la aceste atrocități. Ți-ai dorit vreodată să fii un înger? Gândiți-vă cu bine la câtă întristare trebuie să îndure având grija de fiii și fiicele căzute din această lume. Este o lucrare pe care ai face-o de bună voie; privind un copil fiind abuzat pentru că nu este nimeni care să-i ceară lui Isus să-i ajute sau își închid mintea la lumina trimisă lor? Cât de neputincios și de întristat s-ar simți acel înger martor la o astfel de scenă?

Luați în considerare situația părintelui unei fiice dependente de droguri într-o relație violentă cu un soț abuziv. Cum îl faci să se oprească? O forțezi pe fiica ta să se schimbe? Poți bate din degete și a face ca toată durerea să dispară? Ce se întâmplă dacă fiica ta refuză să fie ajutată, o poți face să se schimbe? Fără consimțământul ei, nu puteți face nimic, decât să fiți împreună, spunându-i că o iubești și faci tot posibilul pentru a o mângâia în timp ce merge prin valea întunecată. A încerca să o forțezi să se schimbe înseamnă o împinge și mai adânc în problemă.

Tatăl și Mântuitorul nostru se află într-o situație similară. Deși au resurse nelimitate, nu pot forța voințele copiilor lor și nu ne pot face să ne schimbăm decât dacă le cerem ajutorul ,le ascultăm îndrumările și le urmăm.

---

³ BBC.com Femeile ucise într-o zi în întreaga lume. 28 noiembrie 2018

În mintea umană, această Cruce pare imposibil de crezut, deoarece este atât de diferită de modul în care gândim. Nu există autoapărare, autoconservare sau interes de sine. Este o dăruire completă de sine pentru serviciul, confortul și ajutorul copiilor tăi, și cei mai mulți dintre ei nu doresc nimic de-a face cu tine.

Există mulți oameni care sunt supărați pe Dumnezeu pentru că El pare să nu i pese de suferința lor. Dar atunci când oamenii refuză să-L recunoască sau să păstreze poruncile Sale, cum poate El să împiedice pe Satana să-i atace atunci când îi dau permisiunea să le distrugă viața prin refuzul lor de a merge pe căile lui Dumnezeu?

Pentru aceia dintre noi care credem în Dumnezeu și căutăm să urmăm căile Lui, putem vedea că Crucea lui Hristos nu este un eveniment de o zi, ci o experiență care acoperă toată istoria umană? Este adevărat că Hristos a murit o dată în trup, dar acest eveniment este cheia pentru a deschide pentru noi adevărul că Hristos este străpuns în fiecare zi de gândurile, cuvintele și acțiunile umane. Luați în considerare următoarele versete biblice:

Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine. Galateni 2:20

De ce Pavel spune: „Sunt răstignit cu Hristos”? De ce nu spune „Sunt răstignit ca Hristos”? Dacă sunt răstignit cu Hristos, atunci nu sugerează acest lucru că Hristos este încă răstignit prin păcătoșenia oamenilor de astăzi?

prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți. (10) **Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus**, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru. 2 Corinteni 4:9-10

De ce Pavel vorbește despre faptul că a purtam pe Domnul Isus în trupurile noastre? Este scris la timpul prezent nu la timpul trecut. Acest lucru nu

reflectă oare faptul că în persecuțiile și suferințele celor care îl urmează pe Hristos, Hristos suferă cu ei și este atins de necazurile și durerile lor?

Care este atunci răspunsul uman la această Cruce? Este imposibil să trăiești pentru tine dacă te gândești la suferința Lui în fiecare zi. Cum poți trăi ca să te mulțumești știind că Hristos este în agonie completă în fiecare zi?

Într-o zi pe când meditam la acest subiect și mă simțeam complet copleșit de suferința Lui, L-am întrebat în rugăciune: „Cum pot să fiu o binecuvântare pentru tine și să te ajut în lumina acestor lucruri?” Răspunsul a fost „Poți să veghezi cu mine o oră?” Dragă cititorule, vă invit să reflectați asupra suferințelor Mântuitorului nostru. Lucrurile din această viață pe care căuți să te bucuri, și care știi ca te va împiedica să fiți mai îndeaproape cu Domnul Isus., merită suferința pe care Mântuitorul nostru o simte? Pentru fiecare secundă, această lume continuă în starea ei actuală, Hristos suportă o agonie nespasă. Fiecare respirație pe care o respirați are o valoare infinită datorită suferințelor pe care la costat pe Fiul lui Dumnezeu. Inima lui mereu milostivă nu-i va forța pe oameni să se schimbe, dar El așteaptă cu o dorință fierbinte ca noi să venim la El, și să putem găsi odihnă.

Dumnezeu nu ne face responsabili pentru toate suferințele lumii și nu putem schimba întreaga lume pentru El de către noi înșine. Dar, în timp ce medităm în fiecare zi asupra lepădării de sine a lui Hristos și cât de multă dragoste și răbdare ne arată prin durerea Lui și prin lepădarea de sine, putem fi schimbați pentru a deveni răbdători cu ceilalți și a suporta greșelile și slăbiciunile lor fără a fi nevoie de plângere sau iritație

Veacurile neîntrerupte ale eternității nu vor spune niciodată întreaga istorie a suferințelor Crucii în ultimele șase mii de ani. Abnegatia pe care o demonstrează expune complet naturile noastre egoiste. Să te gândești la Cruce în acest fel te determină fie să te umple cu umilință, fie să te împietrească pentru a o rezista și a lupta împotriva unei revelații atât de profunde a iubirii lui Dumnezeu.

Puteți permite să fiți atrași de iubirea lui Dumnezeu în această manifestare a Crucii și să considerați că Hristos a fost ucis în Duhul Său de la întemeierea lumii până acum? Dacă nu ar fi fost pentru revelația Crucii fizice, nu am fi cunoscut adevăratele noastre sentimente naturale față de Hristos. În moartea lui Hristos în urmă cu 2000 de ani, sămânța dușmăniei din Adam s-a manifestat pe deplin, iar umanitatea a văzut rezultatele complete a ceea ce a fost în inima lui Adam dar nedezvoltat și neînțeles până atunci.

Acum că suntem conștienți de această Cruce, cum vom răspunde la ea?

4. Ați putea să nu vegheați cu mine o oră?

Povestea Crucii lui Hristos confruntă pe oricine mai păstrează un concept de simțire în umanitatea lor. Pentru sufletele sărace care au făcut o carieră de ucidere a animalelor sau oamenilor, o astfel de sensibilitate a scăzut la niveluri periculoase.

Când discipolii au văzut pe Mesia lor ca stătea în fața oamenilor și vorbea cu putere și convingere despre Împărăția lui Dumnezeu, s-au simțit mândri că sunt asociați cu el. A fost o poveste diferită, în timp ce-și purta crucea pe calea către Calvar. Umilința și moartea Crucii este ceva care natura umană nu-i place să fie asociată. Aceasta s-a manifestat în viața lui Petru după cum urmează:

De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimească mult din partea bătrânilor, din partea preoților celor mai de seamă și din partea cărturarilor; că are să fie omorât și că a treia zi are să învieze. (22) **Petru L-a luat deoparte și a început să-L mustre, zicând: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!”** Matei 16:21-22

Petru nu voia ca Isus să vorbească despre Cruce, cu atât mai puțin să meargă la proces. În timp ce Isus a fost biciuit și bătut, Petru a fost investigat ca unul dintre urmașii Săi, dar el a negat acest lucru.

Când a ieșit în pridvor, l-a văzut o altă slujnică și a zis celor de acolo: „Și acesta era cu Isus din Nazaret”. (72) El s-a lepădat iarăși, cu un jurământ, și a zis: „**Nu cunosc pe Omul acesta!**” Matei 26:71-72

A accepta realitatea agoniei și a suferinței lui Hristos implică predarea completă de a păși cu El și a intra în părășia suferințelor Sale, în grija față de ceilalți. Apostolul Pavel a înțeles această realitate când a declarat:

Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos (9) și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință. (10) Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și **părtășia suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui;** Filipeni 3:8-10

Pentru a putea fi neutru față de această suferință, trebuie să te prefaci că nu există și dacă nu poți pretinde că nu există, trebuie să-ți adormi conștiința. Dacă doriți să aveți o „viață distractivă” cu multă emoție, plăcere și petreceri, trebuie să uitați de Cruce. Dacă vrei să deții multe proprietăți și să devii bogat, trebuie să lucrezi într-o manieră pentru a uita Crucea, deoarece Crucea plasează toate aceste lucruri într-o perspectivă a nimicului și a vanității.

Isus a încercat să-i pregătească pe discipolii Săi pentru experiența lor traumatică prin pilda celor zece fecioare:

Atunci, Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui. (2) Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci, înțelepte. (3) Cele nechibzuite, când și-au luat candelile, n-au luat cu ele untdelemn, (4) dar cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat cu ele și untdelemn în vase. (5) **Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit.** Matei 25:1-5

La scurt timp după aceasta, Joi seara Isus și discipolii Săi au sărbătorit Paștele și apoi au mers în grădina Ghetsimani pentru a se ruga. Atmosfera din jurul lui Hristos era foarte incarcata. Ucenicii au putut vedea că El era foarte împovărat. El a luat pe Petru, Iacov și Ioan cu El într-un loc mai retras pentru a se ruga.

A luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să Se întristeze și să Se mahneasca foarte tare. 38 Isus le-a zis

atunci: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine”. 39 Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.” Matei 26:37-39

Deși discipolii au putut vedea că Iisus era profund tulburat, ei au căzut totuși într-un somn adânc. După un timp de rugăciune în agonie, Iisus a venit la ucenicii Săi adormiți pentru a-i trezi:

Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: „Ce, un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine! (41) Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.” Matei 26:40-41

Petru, încrezător în sine, a indicat mai devreme că este dispus să moară pentru Isus, dar când Isus a murit sub greutatea unei mari suferințe, Petru a adormit. De ce ar face așa ceva?

Pentru ca natura umană să-și păstreze vii ambițiile egoiste, trebuie să adoarmă la suferințele lui Hristos. Dacă ne trezim la suferințele lui Hristos și simțim pentru El, atunci noi vom veghea cu El și vom renunța la aspirațiile și dorințele noastre pentru lucrurile acestei lumi.

În fiecare zi suntem invitați să luăm în considerare jertfa lui Isus pentru a ne ajuta să rastignim firele noastre egoiste. În serviciile Vechiului Testament au fost sacrificii de dimineață și seară. Jertfa de dimineață a avut loc în jurul orei 9 dimineața, iar sacrificiul de seară în jurul orei 15:00. Aceste ore ne permit ocazia să ne gândim la suferințele lui Hristos și să ne rugăm pentru har și curaj să încetăm să-l provoace durere vorbind și făcând lucruri care Îl străpung din nou.

Vom vorbi mai mult despre sacrificii în scurt timp, dar mai întâi vom vedea că urmașii lui Hristos au continuat să se adune pentru a se ruga în anumite momente ale zilei, când au început să realizeze semnificația profeției din Daniel cum că jertfa și ofrandele au încetat.

Petru și Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii:
era ceasul al nouălea. Fapte 3:1

Ora de rugăciune a fost timpul în jurul jertfei de seară, dar apostolii au mers pur și simplu să se roage și să reflecte asupra suferințelor lui Hristos și să se roage pentru harul să trăiască numai pentru El.

Dacă ești un discipol lui Isus Hristos, te invit să te oprești de două ori pe zi și să-ți dedici ceva timp să te gândești la suferința imensă prin care Tatăl și Mântuitorul nostru trec, purtând agonia tuturor copiilor lor din întreaga lume. Isus ne întreabă astăzi „ai putea să veghezi cu mine o oră?

5. Jertfe și ofrande tu nu ai dorit

Unul dintre motivele principale pentru care adevărata semnificație și inimă a Crucii este ratată este din cauza instituirii sistemului sacrificial în Vechiul Testament.

Vorbiți întregii adunări a lui Israel și spuneți-i: 'În ziua a zecea a acestei luni, **fiecare om să ia un miel de fiecare familie**, un miel de fiecare casă. (4) Dacă sunt prea puțini în casă pentru un miel, să-l ia cu vecinul lui cel mai de aproape, după numărul sufletelor; să faceți socoteala cât poate mânca fiecare din mielul acesta. (5) Să fie un miel fără cusur, de parte bărbătească, de un an; veți putea să luați un miel sau un ied. (6) Să-l păstrați până în ziua a paisprezecea a lunii acesteia, **și toată adunarea lui Israel să-l înjunghie seara[a]**. (7) Să ia din sângele lui și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îl vor mânca. Exod 12:3-7

Să-Mi ridici un altar de pământ, **pe care să-ți aduci arderile de tot și jertfele de multumire**, oile și boii. În orice loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine **și te voi binecuvânta**. Exod 20:24

Impresia pe care o dau aceste texte este că Dumnezeu vrea ca oamenii să ucidă animale în sacrificiu pentru El și că atunci când vor face acest lucru, El îi va binecuvânta. Când Ioan Botezătorul îl prezintă pe Mesia lumii, Îl prezintă ca Mielul lui Dumnezeu.

A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „**Iată Mielul lui Dumnezeu**, care ridică păcatul lumii! Ioan 1:29

Dacă Isus este Mielul lui Dumnezeu care a fost sacrificat, atunci idea logica pe care mulți o trag este că Dumnezeu a dorit ca Fiul Său să fie omorât pentru a plăti pentru păcatele noastre. În această paradigmă, omenirea nu îl ucide pe Fiul lui Dumnezeu, ci face ceea ce vrea Dumnezeu.

Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. Isaia 53:10

Dacă l-a plăcut Domnului să-lucidă pe Fiul Său pe Cruce ca sacrificiu, atunci impresia pe care mulți o primesc este că Dumnezeu a avut nevoie de acest sacrificiu pentru a-și satisface furia împotriva păcatului nostru. Raționamentul este că dreptatea lui Dumnezeu trebuia să fie satisfăcută. Pentru a arăta cât de rele sunt păcatele noastre, Isus a trebuit să ne ia locul în moarte pentru a satisface dreptatea Tatălui. O melodie creștină foarte populară prezintă această idee după cum urmează:

Numai Hristos, care a luat trup
Plinătatea lui Dumnezeu în pruncul neputincios
Acest dar al iubirii și al dreptății
Disprețuit de cei pe care El a venit să salveze
**„Când pe această cruce când a murit Isus
Mânia lui Dumnezeu a fost satisfăcută**
Căci fiecare păcat pe El a fost pus
Aici în moartea lui Hristos trăiesc, trăiesc ⁴

Această idee a Crucii schimbă complet lucrurile. Îl prezintă pe Dumnezeu ca pe cel care cere moartea și acest lucru ascunde de noi adevărul despre naturile noastre așa cum am discutat în capitolul al doilea. Dacă Dumnezeu a cerut moartea Fiului Său din cauza păcatelor noastre, atunci ura noastră naturală față de El este ascunsă. În primul rând, putem gândi că era pur și simplu acei evrei și romani care l-au ucis pe Isus. În al doilea rând, s-ar putea spune că făceau pur și simplu ceea ce Dumnezeu a dorit ca sacrificiul să fie finalizat. Această linie de gândire este cea care produce idei precum următoarea.

Potrivit experților, care au restaurat, tradus și legalizat manuscrisul, așa-numita Evanghelia pierdută a lui Iuda descrie

---

⁴ 4 In Christ Alone. By Natalie Grant 2008.

că Isus a cerut prietenului său apropiat Iuda Iscarioteanul **să-l predea romanilor pentru că a vrut să scape de închisoarea corpului său pământesc**. Cele 26 de pagini - 13 foi de papirus cu scris atât pe față cât și pe spate - îl înfățișează pe Iuda ca pe un erou creștin, nu ca un ticălos.

Existența documentului a fost dezvăluit, ieri, la Washington, la o conferință de presă susținută de Național Geographic Society, care a făcut parte dintr-un efort internațional pentru a salva singura copie cunoscută ca a supraviețuit. Acesta a fost grav avariata în călătoria ciudată din o cutie de calcar într-un mormânt egiptean într-un seif în Hicksville, N.Y.

„Evanghelia lui Iuda transformă actul de trădare al lui Iuda într-un act de ascultare”, a spus Craig Evans, profesor de studii ale Noului Testament la Acadia Divinity College din Wolfville, N.S., care a ajutat la interpretarea documentului.⁵

Pentru aceia dintre noi care credem că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, o astfel de idee este departe de adevăr. Cu toate acestea, întrebările rămân. A cerut Dumnezeu aceste sacrificii? Dreptatea Sa cere acest lucru?

Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici ardere-de-tot, nici jertfă de ispășire. Psalmi 40:6

Biblia afirmă clar că Dumnezeu nu a vrut sacrificii. De asemenea, se afirmă clar că El nu a cerut ardere de tot și jertfe pentru păcat. În continuare, citim:

Căci n-am vorbit nimic cu părinții voștri și nu le-am dat nicio poruncă cu privire la ardere-de-tot și jertfe în ziua când i-am scos din țara Egiptului. (23) Ci iată porunca pe care le-am dat-o: «Ascultați glasul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi

---

⁵ Anne McIlroy, Iuda a fost un adevărat erou creștin? The Globe and Mail 7 aprilie 2006

veți fi poporul Meu; umblați pe toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să fiți fericiți!» Ieremia 7:22-23

Cum poate Dumnezeu să spună că El nu le-a poruncit copiilor lui Israel să ofere arderi și jertfe atunci când pare evident că El le-a poruncit să ofere Paștele și a instituit sistemul de sacrificiu? Biblia se contrazice aici?

„Mâine, la ceasul acesta, îți voi trimite un om din țara lui Beniamin și să-l ungi drept căpetenie a poporului Meu Israel. El va scăpa poporul Meu din mâna filistenilor, căci am căutat cu îndurare spre poporul Meu, pentru că strigătul lui a ajuns până la Mine.” (17) **Când a zărit Samuel pe Saul, Domnul i-a zis: „Iată omul despre care ți-am vorbit; el va domni peste poporul Meu.”**¹ Samuel 9:16-17

În această poveste, Dumnezeu poruncește profetului Său Samuel să ungi un om pentru a fi rege peste poporul lui Israel. În contextul imediat, se pare că Dumnezeu este cel care poruncește aceste lucruri. Contextul mai larg este faptul că Israelul dorea un rege și Dumnezeu le-a dat după cererea lor.

Samuel n-a văzut cu plăcere faptul că ziceau: „Dă-ne un împărat ca să ne judece.” Și Samuel s-a rugat Domnului. (7) **Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune, căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.** (8) Ei se poartă cu tine cum s-au purtat totdeauna, de când i-am scos din Egipt până în ziua de astăzi; M-au părăsit și au slujit altor dumnezei. 1 Samuel 8:6-8

Biblia confirmă că Dumnezeu nu a vrut să-i dea lui Israel un rege, ci le-a permis să aibă unul.

Slava lui Efraim va zbura ca o pasăre: nu mai este nicio naștere, nici o însărcinare și nicio zămislire! Osea 13:11

Ce înseamnă că Dumnezeu i-a dat lui Israel un rege în mânia Sa? Furia lui Dumnezeu este să-l lase pe om să aibă lucrurile greșite pe care omul le

dorește.⁶ Biblia arată în mai multe locuri că Dumnezeu poruncește acele lucruri pe care omul le dorește. Luați în considerare un alt exemplu.

Domnul a vorbit lui Moise și a zis: (2) „Trimite niște oameni să iscodească țara Canaanului, pe care o dau copiilor lui Israel. Să trimiți câte un om pentru fiecare din semințiile părinților lor, toți să fie dintre fruntașii lor.” Numeri 13:1-2

Citind acest text în contextul imediat, se pare că Dumnezeu a dorit ca Israel să spioneze țara Canaanului. Dar când citim într-un context mai larg, vedem ceva diferit.

Voi v-ați apropiat cu toții de mine și ați zis: ‘Să trimitem niște oameni înaintea noastră ca să iscodească țara și să ne aducă răspuns cu privire la drumul pe care ne vom sui în ea și asupra cetăților în care vom ajunge.’ Deuteronomy 1:22

Israelul a vrut să spioneze țara, așa că Dumnezeu le-a poruncit să facă ce vor. De ce face Dumnezeu asta?

Ba încă și Legea a venit pentru ca să se înmulțească greșeala, dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult, Romani 5:20

Când o persoană are păcatul în inima ei, prima lucrare a lui Dumnezeu este să-i arate persoanei păcatul lor. Inima umană are capacitatea de a se înșela. Omul este orb de propria păcătoșenie. Când suntem în afara dorințelor lui Dumnezeu, El va porunci lucrurile pe care ni le dorim pentru ca acestea să crească și ca să putem începe să vedem de ce sunt păcătoase. Dar El nu face aceste lucruri fără posibilitatea persoanei de a ști că aceste lucruri sunt greșite. Poruncile sunt interpretate de oameni pentru a însemna că Dumnezeu le dorește, deoarece oamenii sunt orbiți de propria păcătoșenie.

---

⁶ Pentru un studiu extins despre acest lucru, a se vedea capitolul 13 din cartea Fapte ale blândului nostru Dumnezeu disponibil la adresa fatheroflove.info

Ei aleg, de asemenea, să creadă acest lucru deoarece atunci îl face pe Dumnezeu să pară ca ei și acest lucru îndreptățește păcătoșenia lor.

Am descoperit în capitolul doi că semințele morții se aflau în inima lui Adam. El a acuzat pe Fiul lui Dumnezeu ca fiind responsabil pentru acțiunile pe care el credea că merită condamnarea la moarte și se temea că Dumnezeu îl va executa pe el. Pentru a scăpa de moarte, a pus vina asupra soției sale. El era dispus ca ea să moară în locul lui. Adam a crezut că dreptatea lui Dumnezeu a cerut moartea. De asemenea, el a conchis că vina poate fi transferată și că un altul ar putea plăti datoria pe care credea că Dumnezeu a cerut-o. Pentru ca Adam să vadă ce era în inima lui, Dumnezeu a instituit sistemul sacrificiului. Sistemul de sacrificiu este o reflectare a ceea ce gândește omul, nu a ceea ce gândește Dumnezeu. Sistemul de sacrificiu este o oglindă în mintea omului. În acest context, puteți armoniza textele Bibliei despre sacrificii.

Samuel a zis: „Îi plac Domnului mai mult arderile-de-tot și jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.1 Samuel 15:22

Dumnezeu vroia ca noi pur și simplu să ne încredem și să ascultăm de El, prin credința în harul Său. Nu dorea să dea oamenilor jertfe, dar trebuia să poruncească ceea ce se afla în inima omului pentru a-i arăta păcătoșenia. Dar de ce a dat Dumnezeu toate aceste instrucțiuni detaliate lui Moise despre sistemul de sacrificiu?

Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel’.” (7) Moise a venit de a chemat pe bătrânii poporului și le-a pus înaintea toate cuvintele acestea, cum îi poruncise Domnul. (8) **Tot poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!”** Moise a spus Domnului cuvintele poporului.Exod 19:6-8

Când Domnul a venit în Israel, El a dorit ca toți să fie preoți și să aibă încredere în harul Său pentru a le oferi toate promisiunile legământului. Dar Israel i-a

spus lui Dumnezeu că tot ceea ce **El a promis** să le dea, **Ei au promis** că **vor face** în schimb. Spunându-i lui Dumnezeu că vor face ceea ce Dumnezeu le-a promis, în felul acesta ei s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu.

Căci n-am vorbit nimic cu părinții voștri și nu le-am dat nicio poruncă cu privire la arderi-de-tot și jertfe în ziua când i-am scos din țara Egiptului. (23) Ci iată porunca pe care le-am dat-o: „Ascultați glasul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi veți fi poporul Meu; umblați pe toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să fiți fericiți!” (24) **Dar ei n-au ascultat și n-au luat aminte, ci au urmat sfaturile și pornirile inimii lor rele, au dat înapoi și n-au mers înainte.** (25) **Din ziua când au ieșit părinții voștri din Egipt până în ziua de azi,** v-am trimis pe toți slujitorii Mei, prorocii, i-am trimis în fiecare zi, de dimineață. (26) Dar ei nu M-au ascultat, n-au luat aminte, și-au înțepenit gâtul și au făcut mai rău decât părinții lor. Ieremia 7:22-26

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că chiar din ziua în care au ieșit din Egipt s-au revoltat împotriva a ceea ce Dumnezeu a dorit pentru ei. În noaptea în care au mâncat mielul de Paște, și-au manifestat respingerea față de Hristos. Evenimentele care au avut loc aproximativ 1500 de ani mai târziu în respingerea lui Hristos au fost doar o repetare a ceea ce Israel a făcut în acea noapte de Paște. Au umblat în sfaturile propriilor lor inimi rele. În instrucțiunile date cu privire la mielul Paștilor Dumnezeu le arăta ceea ce făceau în respingerea lui Isus. A fost o revelație a păcătoșeniei lor. De fapt, uciderea mielului de Paște a fost o revelația respingerii lor a Harului milostiv a lui Dumnezeu din prima clipă când Moise a venit la ei în Egipt.

De aceea, spune copiilor lui Israel: ‘Eu sunt Domnul. Eu vă voi izbăvi din muncile cu care vă apasă egiptenii, vă voi izbăvi din robia lor și vă voi scăpa cu braț întins și cu mari judecăți. (7) Vă voi lua ca popor al Meu; Eu voi fi Dumnezeul vostru și veți cunoaște că Eu, Domnul, Dumnezeul vostru, vă izbăvesc de muncile cu care vă apasă egiptenii. (8) Eu vă voi duce în țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov; Eu vă voi da-o în stăpânire; Eu, Domnul.’ (9) Astfel a vorbit Moise

copiilor lui Israel. Dar deznădejdea și robia aspră în care se aflau i-au împiedicat să-l asculte pe Moise. Exod 6:6-9

Copii lui Israel îl învinovăteau pe Dumnezeu pentru opresiunea egipteană, mai degrabă decât a se pocăi de idolatria și apostazia lor. De ce ar refuza o ofertă atât de plină de iubire și de milă a Pământului Făgăduinței, dacă nu ar exista în inimile lor mânia și vina față de Dumnezeu pentru situația lor? Acestea sunt semințele mielului de Paște. L-ar fi omorât pe Fiul lui Dumnezeu dacă ar fi venit la ei în persoană, la fel cum s-a întâmplat 1500 de ani mai târziu.

În ciuda acestui lucru, Dumnezeu a putut să-i învețe că El îi va proteja prin credința lor în sângele Mielului înjunghiat și stropit pe usiorii usei. Domnul i-a învățat despre mila Sa prin ideile lor false de ispășire. El a început să-i învețe despre mila și harul Său.

În câteva săptămâni după ce Legea a fost dată pe muntele Sinai, ei și-au încălcat promisiunea de a fi ascultatori dansând în jurul vițelului de aur. În mânie, Moise a sfărâmat cele două tablete Dumnezeu le cizelase și pe care El a scris cele Zece Porunci.

Domnul a zis lui Moise: „Taie două table de piatră ca cele dintâi și Eu voi scrie pe ele cuvintele care erau pe tablele dintâi, pe care le-ai sfărâmat. Exod 34:1

Al doilea set de porunci a fost făcut de mâinile unui om și Dumnezeu le-a scris. Reprezintă combinația dintre munca lui Dumnezeu și lucrarea omului. Oamenii au respins oferta milostivă a lui Dumnezeu pentru a le oferi totul liber. Au vrut să o facă pentru a demonstra evlavie și bunătatea lor. De aceea, Dumnezeu le-a poruncit lucrurile care erau în inimile lor pentru a face ca păcatul să crească. Inimile lor erau pline de jertfe și ofrande. Nu este asta ceea ce au făcut în jurul viței de aur? Deci Dumnezeu le-a dat porunci pentru a le arăta ce era în mintea lor carnală.

Ba încă le-am dat și legi care nu erau bune și porunci prin care nu puteau să trăiască. Ezechel 20:25

Cum se poate ca Dumnezeu să dea oamenilor Săi lucruri prin care ei nu pot trăi? El le dă lucrurile pe care și le doresc. Cât de departe s-ar duce mintea umană pentru a încerca să-l potolească pe Dumnezeu cu sacrificii?

Împăratul și tot poporul au adus jertfe înaintea Domnului. (5)
Împăratul Solomon a înjunghiat douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi. Astfel au făcut împăratul și tot poporul sfințirea Casei lui Dumnezeu. 2 Cronici 7:4-5

Când a cerut Dumnezeu toate aceste lucruri? Biblia spune că Dumnezeu nu a dorit jertfa și ofranda. La început, El a poruncit lui Adam, o dată pe an, cel mult, să ofere un miel care să-i arate ce era în inima lui.

Când a venit timpul recoltării, Cain a prezentat Domnului o parte din recoltele sale ca un dar. (4) Abel a adus și el un dar - cel mai bun dintre primii născuți din turma sa. DOMNUL l-a acceptat pe Abel și pe gîf-ul său Geneza 4:3-4 NLT

Traducerea de mai sus spune că atunci când a venit timpul recoltei, ei aveau să vină și să-și ofere sacrificiile.

La sfârșitul zilelor, Cain aduce din roadele pământului un cadou lui Iehova; Geneza 4:3 (YLT)

Citirea literală este „la sfârșitul zilelor” sau „sfârșitul anului” și aceasta este timpul în care a avut loc recolta. Observați comentariul lui John Wesley despre acest pasaj:

În decursul timpului - La sfârșitul zilelor, fie la sfârșitul anului, când își țineau sărbătoarea de adunare a recoltei, fie la sfârșitul zilelor săptămânii, a șaptea zi; la un moment dat, Cain și Abel au adus lui Adam, ca preot al familiei, fiecare dintre ei o ofrandă Domnului; pentru care avem motive să credem că a fost o intalnire divină data lui Adam, ca semn al harului lui Dumnezeu, în ciuda apostaziei lor. *Comentariul lui John Wesley despre Geneza 4:3*

Același cuvânt ebraic a fost tradus în alte locuri ca la sfârșitul anului.

Să îți porunca aceasta la vremea hotărâtă, **din an în an**. Exod 13:10

Mamă-sa îi făcea în fiecare an o mantie mică și i-o aducea când se suia cu bărbatul ei ca să aducă jertfa din fiecare an. 1 Samuel 2:19

Cum se transformă un animal pe an pe familie în 120.000 de miei și 22.000 de boi oferiți de un singur rege? Bărbații erau dispuși să-și sacrifice propriii copii pentru a-i face pe plac Dumnezeului pe care și-l închipuiau. Dar ce spune Scriptura?

Dar primește Domnul oare mii de berbeci sau zeci de mii de râuri de untdelemn? Să dau eu pentru fărădelegile mele pe întâiul meu născut, rodul trupului meu, pentru păcatul sufletului meu?” (8) „Ți s-a arătat, omule, ce este bine! Și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” Mica 6:7-8

Dumnezeu a dorit ca oamenii să aibă încredere în El și să primească harul Său pentru a asculta. El nu a dorit sacrificii să fie satisfăcut. Un text care îmi vine în minte ca răspuns la acest lucru este următorul:

Și, după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare. Evrei 9:22

De ce legea învață că fără vărsarea de sânge nu există iertare, grațiere sau libertate? Aceasta se datorează faptului că legea este o oglindă pentru a arăta ceea ce este în inima omului.

Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii, **deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului**. Romani 3:20

Oamenii nu sunt îndreptățiți prin faptul ca ofera jertfele legii, ci prin a vedea că oferirea de jertfe este ceea ce este în natura noastră și apoi să ne pocăim

de acest păcat. Legea aduce sămânța la suprafață, pentru a putea fi mărturisită. Nu Dumnezeu este cel care cere că „fără vărsarea de sânge” nu poate exista iertare, ci mai degrabă este omul care crede acest lucru și nu poate crede că Dumnezeu îl va ierta dacă nu face un sacrificiu. Pentru cei care au urechi de auzit, să înțeleagă.

Deci legea privind jertfele ne oferă o cunoaștere a inimii păcătoase a omului. Ne amintim ce spune Scriptura:

Căci n-am vorbit nimic cu părinții voștri și nu le-am dat nicio poruncă cu privire la arderi-de-tot și jertfe în ziua când i-am scos din țara Egiptului. Ieremia 7:22

Singura modalitate posibilă de a armoniza această afirmație cu tot ce este scris în Tora ⁷ este să înțelegem că Tora este o oglindă în mintea omului bazată pe ispășire și care îi arată acest păcat în sine.

În ciuda naturii depravate a omului care dorește să se jertfească și săucidă ceva pentru a-l potoli pe Dumnezeu, prin această depravare, Dumnezeu a fost în stare să-l învețe pe om despre dorința Sa de a-i ierta și a-i îndrepta înaintea către Mesia care va demonstra caracterul Mielului. Revelația acestui caracter va întoarce inimile oamenilor înapoi la Dumnezeu. Căci caracterul lui Dumnezeu a fost descoperit în Hristos, care întoarce inimile oamenilor spre Dumnezeu și le face una cu El. Acesta este motivul pentru care Hristos a putut spune cu o noapte înainte de a muri:

Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu. (4)
Eu Te-am proslăvit pe pământ, **am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.** Ioan 17:3-4

Dacă Hristos a terminat lucrarea pe care Tatăl Său i-a dat să o facă cu o noapte înainte de a muri, atunci Dumnezeu nu avea nevoie de Fiul Său pentru a muri,

---

⁷ Tora se referă la primele cinci cărți ale Bibliei. Geneza, Exodul, Leviticul, Numerele și Deuteronomul.

El avea nevoie doar să ne arate caracterul Său milostiv. Omul avea nevoie de Hristos sa moara, deoarece pentru noi în starea noastră naturală nu poate exista iertare fără pedeapsă. Pentru noi să acceptăm iertarea lui Dumnezeu, neamul omenesc a trebuit să-l vadă pe Isus murind. Astfel, chiar înainte de a muri Isus, El a strigat: „S-a terminat”. (Ioan 19:30)

Ce s-a terminat? Făcuse fapta pe care oamenii trebuiau să o vadă pentru a crede că pot fi iertați. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a poruncit sacrificiile, pentru că oamenii trebuiau să vadă și să creadă că cineva va muri ca înlocuitor pentru ei.

A înțelege adevărata importanță a acestei întrebări este să prezentăm Crucea lui Hristos într-o lumină cu totul diferită, o lumină atât de pură, atât de prețioasă și atât de liberă. Vei pași în această lumină?

6. Avem o lege

Într-o întâlnire cu liderii lui Israel, Isus a declarat:

Voi aveți de tată pe Diavolul și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii. Ioan 8:44

Când liderii lui Israel au vorbit cu Isus, ei au spus cuvintele lui Satan pentru că Isus le-a spus că Satana era tatăl lor și că fac dorințele tatălui lor, Satana. Aceste cuvinte ale conducătorilor evrei reflectă mintea lui Satana și întreaga înțelegere umană a dreptății.

Iudeii i-au răspuns: „Noi avem o Lege, și, după Legea aceasta, El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu. Ioan 19:7

Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: „Voi nu știți nimic; (50) oare nu vă gândiți **că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul?**” Ioan 11:49-50

Liderii lui Israel îl judecaseră pe Isus în mintea lor. Conform după cum au înțeles ei Legea, Iisus a fost vrednic de moarte. Nicodim a făcut apel la lideri cu privire la această întrebare.

„**Legea noastră osândește ea pe un om înainte ca să-l asculte și să știe ce face?**” Ioan 7:51

Ei ar fi ucis pe Isus mult mai devreme, cu excepția controlului roman al țării lor.

Atunci, Pilat le-a zis: „Luați-L voi și judecați-L după legea voastră”. „Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorâm pe nimeni”, i-au zis iudeii. Ioan 18:31

Modul în care conducătorii au interpretat legea lui Moise a fost să aplice pedeapsa cu moartea celor care călcau legea. Multe legi au atras o penalizare

de ucideră cu pietre. Când Isus a interpretat legea lui Moise, El a folosit legea altfel.

Atunci, cărturarii și fariseii I-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului (4) și au zis lui Isus: „Învățătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar când săvârșea preacurvia. (5) **Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei:** Tu dar ce zici?” (6) Spuneau lucrul acesta ca să-L ispitească și să-L poată învinui. Dar Isus S-a plecat în jos și scria cu degetul pe pământ. (7) Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat în sus și le-a zis: „**Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi cu piatra în ea**”. (8) Apoi, S-a plecat iarăși și scria cu degetul pe pământ. (9) Când au auzit ei cuvintele acestea, s-au simțit muștrați de cugetul lor și au ieșit afară, unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc. (10) Atunci, S-a ridicat în sus; și, când n-a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, Isus i-a zis: „**Femeie, unde sunt pârâșii tăi? Nimeni nu te-a osândit?**” (11) „Nimeni, Doamne”, I-a răspuns ea. Și Isus i-a zis: „**Nici Eu nu te osândesc. Du-te și să nu mai păcătuiești.**”) Ioan 8:3-11

Fariseii au prins această femeie (de asemenea și bărbatul) chiar în actul de comitere . Conform înțelegerii lor despre lege, ea ar trebui să fie ucisă cu moartea. Isus a scris în nisip astfel încât să aducă convingere. Spunându-le că trebuie să fie fără păcat pentru a avea dreptul moral să arunce prima piatra, au devenit conștienți de propriul lor păcat. În loc să-și ceară iertare, ei s-au condamnat și s-au îndepărtat de prezența Lui. El a iertat liber femeia de păcatul ei și a sfatuit-o să nu mai păcătuiască. Acest lucru i-a adus femeii atâta ușurare și recunoștință Mântuitorului ei. Hristos a folosit legea pentru a salva, în timp ce fariseii au folosit-o pentru a ucide.

Aceasta arată diferența dintre dreptatea lui Dumnezeu și cea a Satanei. Mulți oameni cred că dreptatea lui Dumnezeu cere moartea. Ei cred că milostenia și dreptatea sunt în opoziție unul cu celălalt și când milostenia lui Dumnezeu se pare că se sfârșește, brațul lung al Legii Sale îi strivește pe cei vinovați.

Să luăm în considerare Scripturile.

[1] Dreptatea și judecata sunt temelie scaunului Tău de domnie; [2] bunătatea și credințioșia sunt înaintea Feței Tale. Psalm 89:14

Observați colonul după cuvântul tron. Punctul în engleză separă două clauze independente în care a doua clauză explică prima. Aceasta înseamnă că explicația dreptății lui Dumnezeu este a arăta milă. Dreptatea este să faci ceea ce este corect și ceea ce este corect să faci Dumnezeu este să arate milă în lumina adevărului. Întrebarea este cât durează mila lui Dumnezeu?

Căci Domnul este bun; **bunătatea Lui ține în veți** și credințioșia Lui, din neam în neam. Psalm 100:5

Lăudați pe Domnul, căci este bun, **căci în veac ține îndurarea Lui!** (2) Lăudați pe Dumnezeul dumnezeilor, **căci în veac ține îndurarea Lui!** (3) Lăudați pe Domnul domnilor, **căci în veac ține îndurarea Lui!** (4) Pe Cel ce singur face minuni mari, **căci în veac ține îndurarea Lui** (5) Pe Cel ce a făcut cerurile cu pricepere, **căci în veac ține îndurarea Lui!** Psalm 136:1-5

Din perspectiva lui Dumnezeu, mila Lui nu se termină niciodată, dar pentru cei care Îl resping nu există niciun Dumnezeu care să fie milostiv, așa că se așteaptă să fie pedepsiți pentru păcatele lor, iar Dumnezeu permite să fie copleșiți de propriile lor greșeli, permițând astfel simțul dreptății a fie împlinit.

Domnul Se arată, face dreptate și prinde pe cel rău în lucrul mâinilor lui. Psalm 9:16

Care este judecata lui Dumnezeu pentru cei răi? El îi lasă să cadă în consecințele propriilor decizii. El nu împiedică acest lucru. Acesta este dreptatea ce trebuie făcută, nu-i așa? Dacă ei cer milă, atunci El le poate extinde milă pentru a-i ajuta să treacă prin consecințe, dar dacă nu așteaptă nicio milă și nu o cer, atunci nu o pot primi chiar dacă li se oferă. Din păcate,

majoritatea oamenilor cred că Dumnezeu este ca noi. Ei cred că justiția lui Dumnezeu este aceeași ca a noastră.

Iată ce ai făcut, și Eu am tăcut. Ți-ai închipuit că Eu sunt ca tine.
Dar te voi muștra și îți voi pune totul sub ochi!” Psalm 50:21

Dacă dreptatea lui Dumnezeu ar cere moartea, atunci Dumnezeu ar fi inițiatorul morții. Dacă Dumnezeu a avut vreodată intenția de a lua viața uneia dintre ființele Sale create pentru încălcarea Legii Sale, atunci principiul morții rezidă în Dumnezeu. Dar când ne uităm la Isus revelația Tatălui, vedem doar viața. Nu vedem moarte.

Isus i-a zis: „**Eu sunt învierea și viața**. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Ioan 11:25

Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții – (2) pentru **că viața a fost arătată și noi am văzut-o și mărturisim despre ea și vă vestim viața veșnică, viață care era la Tatăl și care ne-a fost arătată** –,1 Ioan 1:1-2

Dumnezeu nu a creat un decret de moarte pentru păcat. Păcatul este autodestructiv. Plata păcatului este moartea. Este ceva ce se obține din angajarea în păcat. Dumnezeu nu plătește salariile păcatului, păcatul o face. Biblia nu spune că salariile PENTRU păcat este moartea, ci spune că salariile Păcatului este moartea. Diferența este vastă.

Biblia ne dezvăluie prin poveștile Vechiului Testament cum decretul de moarte a intrat în univers.

Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde. Romani 15:4

Satana este cel care a conceput un decret de moarte pentru încălcarea legii. Observăm în povestea lui Daniel în groapa cu lei procesul și modul în care a fost introdus decretul de moarte.

Darius a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută douăzeci de dregători, care trebuiau să fie răspândiți în toată împărăția; (2) a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul cărora era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nici o pagubă. (3) **Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt, și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția.** (4) Atunci, căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l părăsască în ce priveau treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de mustrare, pentru că el era credincios și nu se găsea nicio greșeală la el și niciun lucru rău. (5) Atunci, oamenii aceștia au zis: „**Nu vom găsi niciun cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!**” (6) Apoi, aceste căpetenii și dregătorii aceștia s-au dus cu mare zarvă la împărat și i-au vorbit așa: „Să trăiești veșnic, împărate Darius! (7) **Toate căpeteniile împărăției, îngrijitorii, dregătorii, sfetnicii și cârmuitorii sunt de părere să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va înălța în timp de treizeci de zile rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei.** Daniel 6:1-7

Această poveste este scrisă pentru învățătura noastră. Darius este un tip de Dumnezeu Tatăl și Daniel sunt un tip de Hristos. Daniel se afla în cea mai înaltă poziție după rege și regele s-a gândit să-l puna peste întregul regat. Acest lucru a creat gelozia celor de sub Daniel. Prin această gelozie, liderii care se aflau sub Daniel au conceput un decret de moarte care avea ca scop eliminarea lui Daniel. Regele nu a conceput acest plan, dar i-a fost prezentat și l-a semnat neștiind implicațiile acestuia. Dumnezeu știa implicațiile încercărilor Satanei de a-l distruge pe Hristos care era peste el. Satana era gelos pe Fiul lui Dumnezeu și ia influențat pe mulți dintre îngeri să i se alăture în căutarea răsturnării lui Hristos. Când Satana a atras rasa umană în plasa sa, Dumnezeu a permis ca planul Satanei să intre în vigoare și să ducă la moartea lui Hristos. Cea mai mare parte a lumii crede că moartea lui Hristos este

pentru a satisface cerințele Regelui, dar de fapt a fost să dezvăluie dorințele secrete ale Satanei de a-l distruge pe Hristos.

În momentul în care Satana a crezut ca ar trebui să fie cel mai mare triumf al său, el a dezvăluit planul său ucigător și toată simpatia din cer pentru el a dispărut.

Împăratul a poruncit să aducă pe oamenii aceia care pârașeră pe Daniel. Și au fost aruncați în groapa cu lei, ei, copiii lor și nevestele lor, și, până să ajungă în fundul gropii, leii i-au și apucat și le-au fărâmițat oasele. Daniel 6:24

Regele Darius le-a dat oamenilor care au urzit moartea lui Daniel exact ceea ce sperau să-i facă lui Daniel. Tatăl nostru din ceruri îi va permite lui Satana să primească distrugerea pe care voia să i-o dea lui Hristos. Hristos a fost în groapa cu leii spre calea către Crucea peste noapte și în ziua următoare. La fel ca Daniel, El a ieșit din groapa în dimineața învierii și i-a învins pe cei care căutau să-L distrugă.

Idea acestei povești este că persoanele de sub Fiul lui Dumnezeu au conceput ideea morții celor care nu-l onorează pe Tatăl. Dumnezeu nu inventat planul, dar a permis să meargă mai departe pentru a expune planurile lui Satana, care au fost ascunse de toata lumea. Legea guvernatorilor Babilonului era să ofere dreptate regelui. Era să reprezinte dreptatea lui; dar a fost o justiție contrafăcută care a sfârșit prin a distruge pe cei care au conceput-o.

Într-o altă poveste din Vechiul Testament vedem diferența dintre dreptatea regelui și unul dintre fiii săi

Se scula dis-de-dimineață și stătea la marginea drumului la poartă. Și ori de câte ori avea cineva vreo neînțelegere și se ducea la împărat la judecată, Absalom îl chema și zicea: „Din ce cetate ești?” După ce-i răspundea: „Sunt din cutare seminție a lui Israel”, (3) Absalom îi zicea: „Iată, pricina ta este bună și dreaptă, dar nimeni din partea împăratului nu te va asculta.” (4) Absalom

zicea: „De m-ar pune pe mine judecător în țară! Orice om care ar avea o neînțelegere și o judecată ar veni la mine, și i-aș face dreptate.” (5) Și, când se apropia cineva să se închine înaintea lui, el îi întindea mâna, îl apuca și-l săruta. (6) Absalom se purta așa cu toți aceia din Israel care se duceau la împărat să ceară dreptate. Și Absalom câștiga inima oamenilor lui Israel. 2 Samuel 15:2-6

Numele Absalom înseamnă *tatăl al păcii*, dar ascuns sub acest nume era un caracter de ură și război. Absalom a dorit ca tatăl său să-l pedepsească pe fratele sau vitreg Amnon, care a agresat-o sexual pe sora lui Absalom, Tamar. Pentru că regele David nu a executat o sentință împotriva lui Amnon, Absalom și-a disprețuit tatăl și a hotărât să-l răstoarne. Absalom a luat lucrurile în mâna sa și l-a executat pe Amnon cu dreptatea pe care a considerat-o adecvată. Apoi a început să câștige inimile împărăției lui Israel.

În urma stăruințelor lui Absalom, împăratul a lăsat să meargă cu el pe Amnon și toți fiii săi. (28) Absalom a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: „Luați seama, când se va veseli inima lui Amnon de vin și **când vă voi zice: ‘Loviți pe Amnon!’ atunci să-l omorâți; să nu vă temeți de nimic. Oare nu vă poruncesc eu? Fiți tari și arătați-vă oameni de inimă!**” (29) Slujitorii lui Absalom au făcut lui Amnon cum le poruncise Absalom. Și toți fiii împăratului s-au sculat, au încălecat fiecare pe catârul lui și au fugit. 2 Samuel 13:27-29

Satana, care a fost inițial Lucifer, a fost nemulțumit de faptul că Fiul lui Dumnezeu a fost înălțat. El a considerat că este o nedreptate fata de sine și a hotărât să-l răstoarne pe Fiul lui Dumnezeu. Când regele a intervenit și a făcut clar judecata Sa, Lucifer a determinat să răstoarne regatul. El a câștigat mulți dintre îngeri de partea sa. Problema la îndemână a fost una a justiției.

Absalom zicea: „De m-ar pune pe mine judecător în țară! Orice om care ar avea o neînțelegere și o judecată ar veni la mine, și i-aș face dreptate.” 2 Samuel 15:4

Insinuarea lui Absalom a fost că regele nu oferea dreptate pentru supușii săi, dar această afirmație era falsă. Mai devreme în cartea lui Samuel am citit:

David a împărățit peste Israel și făcea judecată și dreptate la tot poporul lui. 2 Samuel 8:15

David oferea dreptate supușilor săi, dar nu era justiția de care Absalom credea ca este nevoie. David a arătat milă pentru că mila lui Dumnezeu a fost cu el și a stabilit împărăția lui:

El va zidi Numelui Meu o casă și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui. (14) Eu îi voi fi Tată și el Îmi va fi fiu. Dacă va face răul, îl voi pedepsi cu o nua omenească și cu lovituri omenești; (15) **dar harul Meu nu se va depărta de la el**, cum l-am depărtat de la Saul, pe care l-am îndepărtat dinaintea ta. (16) **Ci casa ta și împărăția ta vor dăinui veșnic înaintea Mea și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie.**” 2 Samuel 7:13-16

Absalom nu dorea un regat construit pe baza unei dreptăți care să arate milă. El dorea o justiție care să execute fărădelegi fără milă. Această poveste reflectă războiul inițial din cer. Satana i-a convins pe mulți dintre îngeri că părerile sale despre dreptate erau necesare pentru a asigura împărăția. Absalom i-a convins pe conașionalii săi că ideile sale despre justiție vor îmbunătăți regatul și a furat inimile oamenilor lui Israel. Satana a furat inimile multora dintre îngeri, iar restul îngerilor erau curioși de ideile sale și îi simpatizau. Știm acest lucru deoarece Satana nu a fost complet respins din cer până când l-a ucis pe Fiul lui Dumnezeu. După aceasta, el a fost aruncat pe pământ.

Isus le-a zis: „Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer. Luca 10:18

Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului și le arunca pe pământ. Balaurul a stat înaintea femeii care stătea să

nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște. (5) Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie. Apoc.12:4-5

Satana luase o treime din îngerii pentru a fi fizic cu el. El a atacat biserica de pe pământ și a încercat să-i deoare copilul, care era Fiul lui Dumnezeu născut în Betleem. După ce Hristos sa întors la cer, Satana a fost izgonit din mințile tuturor celor din ceruri.

Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, (8) dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. (9) **Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.** (10) Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui, pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. Apoc. 12:7-10

La începutul timpului a existat un război între Hristos și îngerii Săi și Satana și îngerii lui. O treime dintre îngerii l-au urmat pe Lucifer în întuneric și au părăsit cerul.

El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri veșnice, în întuneric, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința. Iuda 1:6

Este adevărat că Dumnezeu i-a alungat, dar în fapt au fost alungați de minciunile în care au început să creadă (Apocalipsa 12: 4). Dumnezeu le-a dat dorințele inimii lor. Ei și-au închipuit că Dumnezeu este aspru și fără milă și au fugit de propria lor imagine falsă despre El.

Satana intenționase să-și stabilească propriul tron care să includă ideile sale diferite de dreptate. El a vrut să conducă toată creația lui Dumnezeu.

Tu ziceai în inima ta: ‘**Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu**; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; (14) mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.’ Isaia 14:13-14

Povestea lui Absalom indică faptul că întreaga națiune a fost influențată de ideile sale de dreptate. Faptul că Satana a mai putut veni în cer ca reprezentant al pământului indică faptul că ideile sale nu au fost pe deplin înțelese nici de îngerii cerului.

Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor. (7) Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” Și Satana a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.” Iov 1:6-7

Apariția lui Satan la consiliul regal are un corespondent în acțiunile lui Absalom în a lua concubinele tatălui său pentru a-și transmite sămânța lui încercând astfel să corupă linia regală.

Și Ahitofel a zis lui Absalom: „Intră la țiitoarele pe care le-a lăsat tatăl tău pentru paza casei; astfel tot Israelul va ști că te-ai făcut urât tatălui tău și mâinile tuturor celor ce sunt cu tine se vor întări.” 22 Au întins un cort pentru Absalom pe acoperiș, **și Absalom a intrat la țiitoarele tatălui său, în fața întregului Israel.** 2 Samuel 16:21-22

Cuvintele lui Satan erau ca semințe în minte și au avut o influență asupra universului. Până când sămânța crimei împotriva Fiului lui Dumnezeu care a fost în mintea lui Adam nu s-a manifestat 4000 de ani mai târziu în răstignirea lui Hristos, intențiile lui Satana nu au fost cunoscute cu adevărat. Acest lucru i-a permis Satanei să atribuie propriile sale caracteristici lui Dumnezeu. Atâta timp cât Satana putea ascunde adevărata lui identitate, el a avut puterea de a înșela în legătură cu ceea ce Dumnezeu a fost cu adevărat. El are această putere pentru că a fost primul dintre îngeri, iar ceilalți îngeri au avut

încredere în cunoașterea lui despre Dumnezeu. Aceasta este ceea ce i-a permis să încadreze răutățile prin legea lui Dumnezeu.

Te vor pune cei răi să șezi pe scaunul lor de domnie, ei, care pregătesc nenorocirea la adăpostul Legii? Psalm 94:20

Satana s-a așezat pe tronul nelegiurii și a folosit legea lui Dumnezeu pentru a insista că ar trebui să existe un decret de moarte pentru încălcarea legii. Povestea lui Daniel din groapa cu lei dezvăluie acest proces. Povestea lui Absalom arată că a fost problema dreptății avansate pentru a asigura inimile împărăției. Toate aceste povești reflectă războiul care a început în ceruri și apoi a venit pe acest pământ. Problemele din acest conflict nu s-au schimbat.

Totuși, după moartea lui Hristos, Satana a fost expus cu privire la intențiile sale reale. Hristos a revelat universului adevăratul caracter iubitor al lui Dumnezeu. Hristos a arătat că Dumnezeu i-a iubit pe vrăjmașii Săi; A întors celălalt obraz și S-a supus cu umilință la moartea cea mai oribilă, fără nicio autoapărare. Tratamentul lui Hristos pe pamant de către Satan și al agenților săi a expus adevăratul caracter al Satanei. Revelația lui Hristos despre Dumnezeu a arătat că este cu totul opus în caracter fata de Satan. Astfel, prin moarte, Hristos a distrus împărăția celui care are puterea morții.

Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa **și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe Diavolul**, Evrei 2:14

Fariseii au fost infectați cu ideile Satanei despre dreptate. Acesta este motivul pentru care au dorit să-l omoare pe Hristos. Hristos nu a căutat să-i omoare și nici nu a amenințat că îi va omorî.

Marele preot s-a sculat în picioare și I-a zis: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?” (63) Isus tăcea. Și marele preot a luat cuvântul și I-a zis: „Te jur, pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu”. (64) „Da”, i-a răspuns Isus, „sunt! **Ba mai mult, vă spun că de acum încolo**

veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu și venind pe norii cerului.” (65) Atunci, marele preot și-a rupt hainele și a zis: „A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit hula Lui. (66) **Ce credeți?” Ei au răspuns: „Este vinovat, să fie pedepsit cu moartea”. Matei 26:62-66**

Când Isus le spune fariseilor despre venirea Lui în glorie, El afirmă doar că îl vor vedea. Pe de altă parte, fariseii îl condamnă pe Hristos la moarte. Contrastul este accentuat. Dovada există pentru cei care o caută. Justitia lui Dumnezeu nu cere moartea, ci mai degrabă sistemul de justiție al Satanei este cel care cere moartea. Dumnezeu a permis Fiului Său să moară pentru a descoperi ura lui Satana și a sistemului de justiție din împărăția lui.

În acest context, Crucea este transformată în scopul ei. Dumnezeu nu a cerut moartea lui Hristos pentru a satisface dreptatea. Cu toate acestea, oamenii au afirmat că avem o lege: noi, ca oameni, avem o lege scrisă în inimile noastre, care necesită moartea pentru ca iertarea să se efectueze.

dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele. (24) O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?... Romani 7:23-24

Vrei să fii liber de această lege a morții? Vrei să fii eliberat de un sistem de justiție care cere moartea păcatului? Uită-te la Isus pe Cruce și vezi prețul răscumpărării pe care toți am înțeles că era necesar pentru ca dreptatea să fie satisfăcută. Dreptatea lui Satana a fost satisfăcută pe Cruce, deoarece el a fost răpitorul care a furat inimile copiilor lui Dumnezeu și a cerut o răscumpărare. Noi, ca și cei răpiți, l-am crezut pe răpitor că singura cale pentru a fi liberi a fost să plătim răscumpărarea prin moarte. Dumnezeu nu a stabilit prețul răscumpărării, a făcut-o Satana.

7. În timp ce Moise a ridicat șarpele în pustie

Cu aceasta înțelegere ca Iisus a murit pentru a satisface ideile Satanei despre dreptate pentru ca omenirea să accepte că Dumnezeu i-ar ierta, suntem acum gata să examinăm cuvintele lui Iisus cu privire la șarpele de pe stâlp.

Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, Ioan 3:14

Pentru mulți studenți ai Bibliei, paralela dintre Iisus fiind pus pe o cruce și șarpele înălțat pe un stâlp pare destul de misterios. Cum sunt cele două conectate?

Au plecat de la muntele Hor pe drumul care duce spre Marea Roșie, ca să ocolească țara Edomului. Poporul și-a pierdut răbdarea pe drum (5) și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: „**Pentru ce ne-ați scos din Egipt ca să murim în pustie?** Căci nu este nici pâine, nici apă și ni s-a scârbit sufletul de această hrană proastă.” (6) **Atunci, Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpi înfocați, care au mușcat poporul, așa încât au murit mulți oameni în Israel.** (7) Poporul a venit la Moise și a zis: „**Am păcătuțit, căci am vorbit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului ca să depărteze de la noi acești șerpi.**” Moise s-a rugat pentru popor. (8) Domnul a zis lui Moise: „**Fă-ți un șarpe înfocat și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat și va privi spre el va trăi.**” (9) Moise a făcut un șarpe de aramă și l-a pus într-o prăjină și oricine era mușcat de un șarpe și privea spre șarpele de aramă trăia. Numeri 21:4-9

Motivul pentru care au venit șerpii este că, prin murmurarea lor, oamenii și-au eliminat hotarul de protecție:

Cine sapă groapa altuia cade el în ea și cine surpă un zid va fi mușcat de un șarpe. Eclesiast 10:8

Cei care îl cinstesc pe Dumnezeu prin păstrarea poruncilor Lui au protecția îngerilor Săi. Când oamenii încalcă permanent poruncile Lui, îngerii nu sunt capabili să protejeze oamenii atât de ușor.

Îngerul Domnului tabără în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie. Psalm 34:7

Frica Domnului este începutul înțelepciunii; toți cei ce o păzesc au o minte sănătoasă și slava Lui ține în veci. Psalm 111:10

Dumnezeu nu a trimis șerpilor, dar le-a permis să vină pentru că îngerii Săi nu au mai putut să-i protejeze pe israeliți din cauza încălcării poruncilor Lui. Dar oamenii au crezut că Dumnezeu a fost cel care a trimis șerpilor. Înțelegerea lor despre dreptate este că transgresiunea trebuie pedepsită. Deci, ei au crezut că Dumnezeu îi ucidea activ din cauza păcatului lor. Moise i s-a poruncit să facă un șarpe de aramă / bronz. Acest metal este important, deoarece nu este un metal care apare în mod natural în pământ. Este un aliaj format din două metale pe care Dumnezeu le-a făcut, iar acestea sunt cupru și zinc. A fost unul dintre fiii lui Cain care a creat bronzul.

Țila, de partea ei, a născut și ea pe Tubal-Cain, făuritorul tuturor uneltelor de aramă și de fier. Sora lui Tubal-Cain era Naama. Geneza 4:22

Bronzul este un metal artificial, preluat din elemente pe care Dumnezeu le-a creat și care le-a contopit. Bronzul este un metal care uneori are implicații negative în Scriptură. Pe listele de blesteme pentru neascultare Biblia menționează acest lucru:

Cerul deasupra capului tău va fi de aramă și pământul sub tine va fi de fier. Deuteronom 28:23

După ce a enumerat apostazia lui Israel și încălcarea legii, El le spune:

„Fiul omului, casa lui Israel a ajuns pentru Mine ca niște zgură; toți sunt aramă, cositor, fier, plumb în cuptorul de topit; au ajuns niște zgură de argint. Ezechiel 22:18

Șarpele din bronz reprezintă dreptatea șarpelui făcută în mâinile omului. Șarpele este un simbol al Satanei.

Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui. Apoc.12:9

După ce unii dintre israeliți au fost uciși de șerpi și s-au pocăit de murmurarea lor, au avut credință că păcatul a fost iertat. Ei au recunoscut șarpele înălțat ca distrugător pentru păcatele lor. Cei care au fost uciși au fost o jertfă pentru aceste păcate. Prin această idee creată de om sau de aramă, Dumnezeu a fost în stare să-i învețe că pot primi iertare pentru păcatele lor și, prin urmare, să fie vindecați. Ei nu au putut înțelege că ideea lor de dreptate era de la Satana, așa că Dumnezeu a folosit ideea lor de dreptate și i-a dus la pocăință și vindecare.

În același fel, Hristos a fost ridicat și a fost predat justiției șarpelui pentru ca noi să putem privi Crucea și să credem că putem fi iertați. Numai prin moartea Fiului lui Dumnezeu am putea, ca rasă umană, să credem că Dumnezeu ne-ar ierta și, prin urmare, acesta este prețul răscumpărării pentru a ne elibera mințile.

În starea noastră naturală, Isus a oferit o ispășire substitutivă pentru păcatele noastre. Această ispășire este simbolizată de șarpele de bronz, deoarece acesta este prețul răpitorului pentru libertatea noastră. Este satisfacția justiției șarpelui și este evidențiată prin aramă. Aceasta nu este creația cerului, ci a fost concepția omului și, în mod particular, din linia lui Cain.

În acest capitol vi se oferă o abordare complet nouă pentru a înțelege de ce Hristos a trebuit să moară pentru păcatele noastre. Biserica creștină este certă că Dumnezeu a cerut moartea Fiului Său pentru mântuirea noastră. Cu toate acestea, Scripturile afirmă clar.

Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici ardere-de-tot, nici jertfă de ispășire. Psalm 40:6

Dumnezeu nu a necesitat această moarte, dar știa că, odată ce am căzut în mâinile lui Satan, nu ne va putea convinge că El ne va ierta decât dacă Fiul Său va muri în locul nostru.

Dacă Dumnezeu ar cere moartea propriului Său Fiu, atunci oferirea de jertfe ar fi stabilita pentru totdeauna în închinarea lui Dumnezeu . Dar s-a produs chiar opusul. Prin moartea lui Hristos, întregul sistem de sacrificii pentru păcat a încetat.

„El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii **va face să înceteze jertfa și darul de mâncare.**” Daniel 9:27a

Hristos avea să pună capăt jertfei și darurilor. Hristos a fost înălțat și El i-a atras pe toți oamenii spre El (Ioan 12:32). Odată ce sistemul nostru de justiție de aramă este satisfăcut și acceptăm iertarea, putem primi Duhul lui Dumnezeu pentru a fi în noi și a ne transforma mințile. Nu mai suntem sub un tutor. Odată ce mințile noastre sunt transformate, nu mai avem nevoie să lovim stâncă, ci doar sa vorbim cu ea.

„Ia toiagul și cheamă adunarea tu și fratele tău Aaron. **Să vorbiți stâncii acesteia în fața lor, și ea va da apă.** Să le scoți astfel apă din stâncă și să adăpi adunarea și vitele lor.” Numeri 20:8

Din păcate, Moise nu a urmat indicațiile lui Dumnezeu și nu a vorbit cu stâncă. Murmurarea oamenilor l-a înfuriat și el a afișat simbolul jertfei în lovirea stancii, perpetuând astfel înțelegerea falsă a dreptății și a modului în care aceasta este satisfăcută. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a trebuit să-i permită lui Moise să moară înainte de a merge la cer. Oamenii trebuiau să vadă că această idee era greșită. Ei trebuiau să vadă că Dumnezeu voia ca ei să-i vorbească și să-i ceară pur și simplu iertare, fără să fi lovit nimic.

Această slăbiciune din partea omului nu răsturna planurile lui Dumnezeu. De fapt, El lucrează cu sistemul nostru de dreptate pentru a ne aduce la Hristos. În cazul stancii lovite, Dumnezeu ne atrage sa credem că suntem iertați și apoi apele vieții tasnesc liber de Stâncă, Hristos Isus.

și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei, și stâncă era Hristos. 1 Corinteni 10:4

Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător[a] spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință. (25) După ce a venit credința, nu mai suntem sub îndrumătorul acesta. Galateni 3:24-25

Slujba dată lui Moise pentru un popor incapatanat era să amplifice păcătoșenia umană în oglinda Legii lui Dumnezeu.

Acum, dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată în pietre, era cu atâta slavă încât fiii lui Israel nu puteau să-și pirolească ochii asupra feței lui Moise din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare, 2 Corinteni 3:7

Este un lucru glorios pentru un om să-și vadă propria sa păcătoșenie. Omul natural este orbit de propria răutate, dar legea dată prin Moise ne trezește la marea noastră nevoie a Evangheliei în Hristos. Acea oglindă binecuvântată ne diagnostică starea pierdută. Fără această oglindă, nu am putea fi mântuiți, deoarece nu ne-am cunoaște starea noastră păcătoasă.

căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos. Ioan 1:17.

Desigur, harul lui Isus a fost disponibil încă de la întemeierea lumii și noi, astăzi, avem nevoie și de această oglindă a legii pentru a ne învăța starea noastră pierdută.

El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, **ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte de veșnicii**, 2 Timotei 1:9

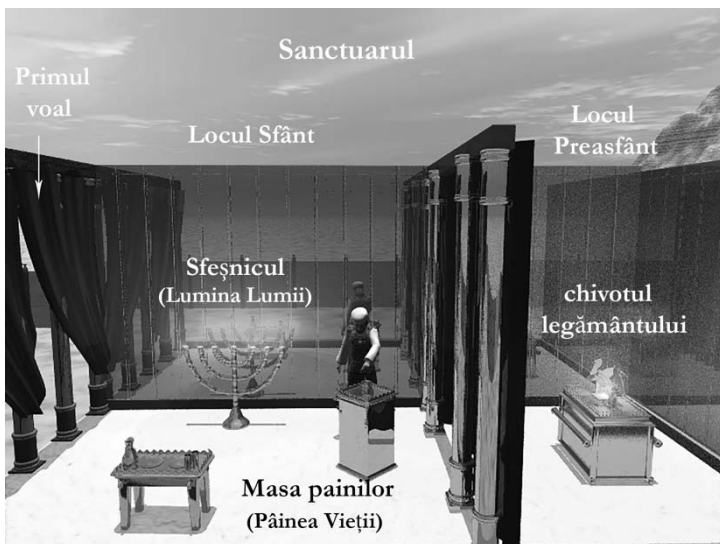
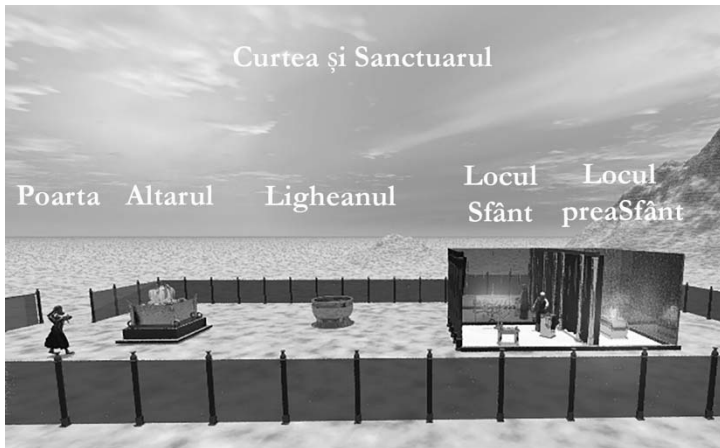
Povestea sarpelui de bronz este importantă din mai multe motive. Ne dezvăluie că Hristos a fost înălțat pentru a plăti cerințele unui principiu de dreptate introdus de Satana și îmbrățișat de umanitate. În același timp când urmarim bronzul prin Sanctuar , la centrul închinării lui Israel, descoperim

dovezi suplimentare că Tatăl nostru iubitor nu a dorit ca Fiul Său să moară, ci mai degrabă L-a dat pentru noi, pentru a putea crede.

El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?
Romani 8:32

8. Calea Ta, Dumnezeule este în sanctuar

De copil îmi amintesc că mi-am asumat sarcina de a citi prin Biblie. Când am ajuns la Exod, mi s-a părut foarte greu. Citirea tuturor instrucțiunilor pentru construirea Sanctuarului lui Dumnezeu a fost extrem de obositoare pentru un copil de 12 ani. Cu toate acestea, în aceste instrucțiuni există un adevăr prețios care ne explică Evanghelia. După cum știm, o imagine pictează o mie de cuvinte; Deci, aici sunt cateva poze pentru a ne oferi o privire de ansamblu asupra Sanctuarului:

Este interesant de remarcat metalele folosite pentru mobilierul din Sanctuar.

Mobila	Metale folosite	Locatie
Altarul Jertfei	Bronz	Courte
Lighian	Bronz	Courte
Sfesnic	Aur	Locul Sfânt
Masa Piinelor	Aur	Locul Sfânt
Altarul Tamaieriii	Aur	Locul Sfânt
Chivotul Legământului	Aur	Locul preaSfânt

Pereții Sanctuarului erau făcuți din scânduri de aur ținute împreună cu incheieturi de argint.

Apoi să faci niște scânduri pentru cort; scândurile acestea să fie din lemn de salcâm, puse în picioare. (16) Lungimea fiecărei scânduri să fie de zece coți și lățimea fiecărei scânduri să fie de un cot și jumătate. (17) Fiecare scândură să aibă două urechi unite una cu alta; așa să faci la toate scândurile cortului. (18) Să faci douăzeci de scânduri pentru cort înspre latura de miazăzi. (19) Sub cele douăzeci de scânduri, să pui patruzeci de picioare de argint, câte două picioare sub fiecare scândură pentru cele două urechi ale ei....(29) Să poleiești scândurile cu aur și verigile în care vor intra drugii să le faci de aur, iar drugii să-i poleiești tot cu aur. Exod 26:15-19,29

Perdelele interioare folosite în Sanctuar erau ținute împreună cu aur, în timp ce perdelele din exteriorul Sanctuarului erau ținute împreună cu bronzul.

Cortul să-l faci din zece covoare de in subțire răsucit și din materii vopsite în albastru, purpuriu și cărămiziu; pe el să faci heruvimi lucrați cu măiestrie. ... (6) **Apoi să faci cincizeci de copci de aur și cu copcile** acestea să prinzi covoarele unul de altul, așa încât cortul să alcătuiască un întreg. Exod 26:1, 6

Să mai faci niște covoare de păr de capră, ca să slujească de acoperiș peste cort; să faci unsprezece covoare de acestea... (11)

Să faci cincizeci de copci de aramă și să pui copcile în chiotori.

Să împreunezi astfel acoperișul cortului, așa încât să alcătuiască un întreg. (12) Fiindcă va mai trece ceva din covoarele acoperișului cortului, jumătate din ce trece dintr-un covor să acopere partea dinapoi a cortului, Exod 26:7,11-12

Cei care sunt sfințiți de Evanghelie au eliminat tot bronzul din caracterele lor. Cuvintele lor sunt cuvinte curate.

Un cuvânt spus la vremea potrivită este **ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint.** (12) Ca o verigă de aur și o podoabă de aur curat, așa este înțeleptul care mustără, pentru o ureche ascultătoare. Proverbe 25:11-12

Cortinele exterioare ale Sanctuarului care încă mai au bronz în ele reprezintă carnea noastră. Aceste fire de bronz vor fi curățate la a doua venire atunci când trupurile noastre muritoare vor pune nemuirea.

Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, (52) într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați. (53) **Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.** 1 Corinteni 15:51-53

Orașul ceresc se va face din aur pur, care este reprezentativ caracterelor celor care locuiesc acolo.

Zidul era zidit de iaspis **și cetatea era de aur curat, ca sticla curată.** Apoc. 21:18

te sfătuiesc săcumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Apoc. 3:18

Așa cum am menționat în capitolul anterior, bronzul este un produs al omului (Geneza 4:22). Aceasta reprezintă o încercare de a fuziona împreună lucrurile lui Dumnezeu, în conformitate cu gândirea omului. Drumul către Dumnezeu este în Sanctuar. Pe măsură ce trecem de la curtea exterioară spre Locul Preasfânt, bronzul este eliminat și nu mai rămâne decât aur și argint. Pe măsură ce progresăm în umblarea creștină, trebuie să lăsăm curtea în urmă, deoarece curtea este lăsată la neamuri.

Apoi mi s-a dat o trestie asemenea unei prăjini și mi s-a zis: „Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină în el. (2) **Dar curtea de afară a Templului las-o la o parte nemăsurată, căci a fost dată neamurilor**, care vor călca în picioare sfânta cetate patruzeci și două de luni. Apoc.11:1-2

Curtea este de pentru neamuri. Este locul unde păcătoșii contaminați cu gândirea de bronz întâi întâlnesc Evanghelia. Altarul jertfei reprezintă Crucea lui Hristos. Crucea este reprezentată de metalul de bronz. Astfel, este un articol creat de om; este ceva de care omul avea nevoie pentru a-și satisface principiile dreptății. După ce întâlnim Crucea, Dumnezeu face ca păcătoșenia noastră să abunde în oglinda găsită la ligheanul de bronz.

A făcut ligheanul de aramă, cu piciorul lui de aramă, din oglinzile femeilor care slujeau la ușa cortului întâlnirii. Exod 38:8

Când oamenii privesc la ei înșiși în lumina legii sentimentul de condamnare crește până la disperarea pentru viata lor. Când Duhul lui Hristos vine în noi suntem profund convinși de păcat.

Și când va veni El, va dovedi **lumea vinovată în ce privește păcatul**, neprihănirea și judecata. Ioan 16:8

Pentru cei care cred cu adevărat ca Dumnezeu le iarta, în starea lor disperată, uitându-se spre răscumpărarea de pe altarul de sacrificiu, harul se mărește față de ei, și ei încep să achiziționeze aurul care este adevărata credință în suflet și este achiziționat în cuptorul suferinței.

Ba încă și Legea a venit pentru ca să se înmulțească greșeala, dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult, Romani 5:20

Pe măsură ce aurul credinței noastre crește, bronzul gândirii noastre anterioare este curățat până când în sfârșit nu mai avem conștiința păcatului.

Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățiți odată, **n-ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștința de păcate.** Evrei 10:2

Apoi, nu ne va trece nici prin gând să oferim sacrificii, nu vom mai lovi Stanca, ci numai o sa vorbim cu Stanca.

Dar aducerea-aminte a păcatelor este înnoită din an în an, tocmai prin aceste jertfe; (4) **căci este cu neputință ca sângele taurilor și al țapilor să ștergă păcatele.** (5) De aceea, când intră în lume, El zice: „**Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos,** ci Mi-ai pregătit un trup; (6) **n-ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat.** (7) Atunci am zis: ‘Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeu!’ ” (8) După ce a zis întâi: „Tu n-ai voit și n-ai primit nici jertfe, nici prinoase, nici arderi de tot, **nici jertfe pentru păcat**”, (lucruri aduse toate după Lege, (9) **apoi zice: „Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeu”.** El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. (10) Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna. Evrei 10:3-10

Iisus a murit odată pentru toți, simbolizat de un șarpe de bronz pe un altar de bronz. Dar, odată ce suntem plini de Duh, Crucea ia un aspect complet diferit. Accentul este frumoasa tăgăduire de sine a lui Hristos și revelarea caracterului Tatălui în El. Altarul jertfei (lovind stanca) este înlocuit de altarul tămâiei (vorbind cu stânca) - vărsarea de sânge la Calvar este adusă în contextul vărsării de sânge din Ghetsimani unde Isus a finalizat lucrarea Tatăl Său i-a dat .

Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac. Ioan 17:4

Privește și trăiește drag păcătos. Dumnezeu nu l-a trimis pe lume pe Fiul Său pentru a osândi lumea (Ioan 3: 16-17). În cadrul altarului de aur, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său să dezvăluie caracterul Său și să ia vina asupra Sa ca noi să credem în iertarea lui Dumnezeu.

Tatăl nostru iubit nu l-a trimis pe Fiul Său să ne spună „Acest lucru v-aș fi făcut vouă pentru păcatele voastre, dar am decis în loc să-l omor pe Fiul meu în mânia mea.” Ce ar face Tatăl așa ceva copiilor Săi? Reexamina Crucea în contextul de aur și o sa vezi ceva atât de prețios încât vei plânge de bucuria .

Când ieșiți din curtea bronzului și intrați în Locul Sfânt de aur și argint, veți vedea că dreptatea lui Dumnezeu este foarte diferită de cea a oamenilor. Ni se spune:

Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând. (8) **Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul.** (9) **Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.** (10) Căci, după cum ploaia și zăpada se pogoară din ceruri și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăslească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă, (11) tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele. (12) **Da, veți ieși cu bucurie și veți fi călăuziți în pace. Munții și dealurile vor răsună de veselie înaintea voastră și toți copacii din câmpie vor bate din palme.** (13) În locul spinului se va înălța chiparosul, în locul mărăcinilor va crește mirtul. **Și lucrul acesta va fi o slavă pentru Domnul, un semn veșnic, nepieritor.”** Isaia 55:7-13

Este rugăciunea mea sinceră că veți vedea Crucea lui Hristos într-o lumină mult mai largă mai frumoasă curățită de justiția de aramă a oamenilor și îngerii căzuți. Vino în lumina dulce a iubirii Tatălui nostru, unde agapele Lui are puterea de a înlătura orice frică.

Maretul Har ce dulce sunet
Ce a salvat un nefericit ca mine
Am fost pierdut ,acum găsit
Am fost orb, dar acum eu vad

Harul a invatat inima mea sa teama
Și Harul grijile mi-a luat
Ce minune a făcut acest har apărut
Dintaia ora cand am crezut

Prin multe rele si incercari
Eu deja am trecut
Acest har mi-a adus încredere și siguranță
Si acest har ma va conduce acasa

Maretul Har ce dulce sunet
Ce a salvat un nefericit ca mine
Am fost pierdut ,acum găsit
Am fost orb, dar acum eu vad

9. Selah

Pentru tine. iubitul meu Mântuitor, care ai venit la mine în întunericul păcatului meu. M-ai asigurat de iertarea Tatălui într-un mod în care aş putea înţelege şi accepta. Plâng pentru agonia pe care ai suferit-o pentru mine. Umplut cu compasiunea Tatălui tău, ai înfruntat noaptea întunecată a acestei lumi pentru a salva oile pierdute .

Cât de greu de inimă să înţeleg realitatea a ceea ce ai făcut. Eternitatea nu îmi poate dezvălui profunzimea iubirii tale. Este o fântână inepuizabilă din care voi bea neîncetat şi nu voi obosi niciodată de gustul ei.

Este dorinţa mea să te urmez, Miel preţios, oriunde te duci. M-ai cumparat cu un cost infinit. Deşi uneori mă simt atât de nedemn de iubirea ta, am încredere că nu mă vei părăsi sau uita niciodată . Mulţumesc că mi-aţi trimis Preţiosul vostru Duh, ca să mă mângâie şi să mă binecuvânteze.

Dragă Mântuitorule, îmi doresc foarte mult ca şi cei care au auzit acest mesaj să fie cu noi şi în Împărăţia Tatălui. Simt dragostea ta pentru ei în inima mea şi dorinţa mea este mare pentru mântuirea lor. Îţi mulţumesc că pot să gust din dragostea ta pentru copiii tăi şi să fiu unit cu tine în dorinţa ta ca lumea să-l cunoască cu adevărat pe Tatăl nostru.

Acordă-mi duhului tău dulce, ca să te slăvesc pe tine, aşa cum l-ai slăvit atât de frumos pe Tatăl pentru noi. Fie ca tu să fii manifestat în trup în noi ca inimile oamenilor să primească ispăşirea, căci ne-ai încredinţat nouă lucrarea de împăcare.

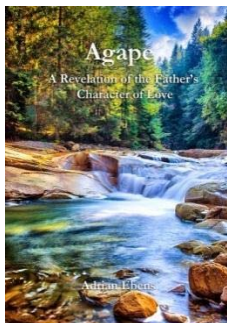
Acordă-i fiecăruia care citeşte această carte, alifie de ochi pentru a vedea adevărata frumuseţe a Crucii şi că toţi vom înceta să ne temem să fim răstigniţi cu tine, că fiecare genunchi se va pleca şi fiecare limbă va mărturisi că Tu eşti Domnul spre slava iubitul nostru Tată.

În numele tău preţios, Doamne Iisuse

Amin.

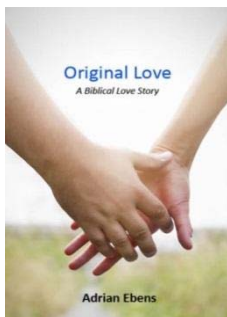
Alte cărți disponibile pe fatheroflove.info sunt disponibile și în audiobook pentru descărcare

Agape

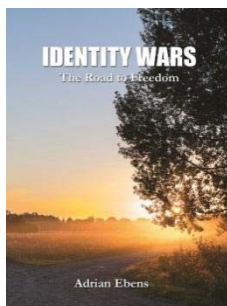
Aruncați o privire mai profundă asupra dovezilor din Biblie că Dumnezeu din Vechiul Testament este același cu ceea ce Isus a revelat în Noul Testament. Cartea este o examinare detaliată și sistematică a faptelor care oferă un mod direct de a privi mai multe dintre poveștile din Biblie care nu au fost anterior luate în considerare. Doar de 300 de pagini, aceasta este o lectură serioasă pentru cei care caută cu adevărat răspunsuri. O continuare a acestei broșuri pe care o ai în mână.

Dragoste originală

Căsătoria ca instituție este în pericol grav. De ce atât de mulți oameni au o experiență proastă cu căsătoria și relațiile în general? Dragostea originală privește relația inițială descrisă în Biblie pentru a vedea ce lucruri am putea învăța ca propriile noastre relații ar putea fi îmbunătățite și îmbogățite. 44 de pagini la pachet cu principii vitale pentru o căsătorie vibrantă

Războaie de identitate

Războaiele identității este o călătorie a descoperirii de sine. Este o invitație de a afla valoarea dvs. într-un context pur relațional. Această carte dezvăluie principiile care vă vor ajuta să scăpați de mentalitatea orientată spre performanță a acestei lumi și să găsiți libertatea în cele mai importante relații ale voastre.

De ce a fost necesară Crucea
si cine a cerut-o?

De ce a fost necesară Crucea
pentru mântuirea noastră?

A fost furia lui Dumnezeu satisfăcută
prin moartea Fiului Său?

Ce este dreptatea lui Dumnezeu
și este ea diferita de dreptatea noastră?

De ce Isus s-a comparat cu
un șarpe de bronz pe un stâlp?

Ce n-e învățat sanctuarul israelit
despre Cruce?

Adrian Ebens este un autor și speaker
international cu domiciliul în Brisbane
Australia. Este căsătorit cu iubita lui soție
Lorele și au doi copii adulți.

